

5 Гошанська громада на Рівненщині успішно збалансовує потреби людей в галузі культури з видатками на її об'єкти та розвиток місцевих надбань

6 Аграрії Полтавщини завершили збирання ранніх зернових та зернобобових культур із рекордними показниками врожайності

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 19 СЕРПНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№160 (7028)

ЦИТАТА ДНЯ

ОЛЕКСІЙ ДАНІЛОВ:

«Погіршення безпеки в Афганістані може спричинити погіршення безпекової ситуації в Центральній Азії. А це може вплинути на безпекову й міграційну ситуацію в Україні».

Секретер РНБО про спроможність РФ і Білорусі обертати будь-яку небезпеку на ускладнення ситуації в сусідніх країнах

Літати стане вигідно

ТРАНСПОРТ. Оптимальні моделі створення національного авіаперевізника України обговорено під час зустрічі Президента Володимира Зеленського з директором французької консалтингової компанії Aerogestion Марком Роше.

«Ми починаємо роботу. Цьогоріч хочемо отримати конкурентоспроможного державного авіаперевізника», — розповів глава держави, додавши, що цей масштабний проєкт уже має підтримку міжнародних партнерів. Уряд Франції ініціював надання гранту для забезпечення роботи консультанта, повідомляє пресслужба ОПУ.

Внутрішній ринок авіаперевезень не задовольняє всіх стратегічних потреб держави, тому було ухвалено рішення створити національного авіаперевізника. Його поява має забезпечити громадянам доступні та зручні перельоти між областями, сприяти децентралізації міжнародних авіаперевезень і надати поштовх для розвитку туристичного потенціалу. Поважний гість підтримав таку ідею та можливість: «Вважаю, що повітряний транспорт чи не найактуальніший для України та її громадян. А в умовах кризи слід мати змогу подорожувати й вести нормальне життя».

ЦИФРА ДНЯ

3046,4 тис. тонн
вугілля слід накопичити на складах ТЕС і ТЕЦ до початку опалювального сезону відповідно до графіка Міністерства енергетики

Тривалі вихідні не позначатися на роботі пунктів вакцинації

До кінця року, як і планували, слід вакцинувати більшість дорослого населення країни, переконаний Прем'єр-міністр Денис Шмигаль

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Україна вийшла на мільйон щеплень проти коронавірусу на тиждень

Сільгоспугіддя у позику: банки ще приглядаються гроші. Фінустанови в Україні лишаються неактивними учасниками ринку землі, надаючи лише одиничні кредити на її купівлю

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Більш як півтора місяця минуло відтоді, коли в Україні офіційно відкрито ринок землі. 1 липня 2021 року набрав чинності Закон «Про внесення

змін до деяких актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення». Цей документ дозволяє всім жителям нашої країни, тобто фізичним особам вільно продавати чи купувати сільськогосподарську землю.

До цього вже тривалий час, крім аграріїв та пересічних українців, готувалися банки — надавати кредити на купівлю земельних ділянок. Проте на практиці у перші місяці земельної реформи виявилися особливості, характерні для руху землі та

участі в них фінансових установ України.

«Урядовий кур'єр» намагався з'ясувати специфіку роботи та роль банків у земельній реформі.

Відкриття ринку землі дає змогу в перспективі значно розширити банківське фінансування агро-

бізнесу, особливо в сегменті малих та середніх господарств.

«На першому етапі реформи (до 2024 року) право купувати землю мають тільки фізичні особи, а це специфічне і вузьке коло потенційних позичальників.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 19 серпня 2021 року

USD 26.6455

за 1 долар США

EUR 31.2379

за 1 євро

RUB 3.6178

за 10 рублів

AU 47686.12

AG 632.58

за 1 трійську унцію

PT 26677.74

PD 66344.1

4 820 103 080 039

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Тривалі вихідні не позначатися на роботі пунктів вакцинації

Оксана МАЛОЛІТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Початок роботи Прем'єр-міністр Денис Шмигаль присвятив темі вакцинації проти коронавірусу: «За темпами вакцинації ми вийшли на мільйон щеплень щотижнево. Дедалі більше українців приходять щеплюватися та отримувати захист від важкого перебігу хвороби, зокрема госпіталізації. Надалі прискорюватимемося, аби до кінця року, як і планували, вакцинувати більшу частину дорослого населення країни. Закликаємо місцеву владу також активізувати роботу в кампанії вакцинації. Наприклад, щоб люди могли вакцинуватися в себе у громаді».

Денис Шмигаль заявив, що й упродовж цих вихідних і святкових днів пункти вакцинації мають працювати постійно та безперебійно. Він закликав українців у зручний для себе час приходити на щеплення й не нехтувати захистом себе та рідних. Адже це єдиний шлях подолати всесвітню пандемію та епідемію конкретно в нашій країні.

На порядок денний засідання уряду було винесено питання трансформації медичної системи. «За останні десятиріччя країна практично повністю втратила всю базу для виробництва вакцин і тест-

систем для діагностики інфекційних хвороб. Цю ситуацію уряд почав змінювати ще торік. Одним із ключових кроків на цьому шляху стане створення біокластера «Біологічна безпека та розвиток біотехнологічних технологій». Бюджет проекту на цей рік становитиме 100 мільйонів гривень», — прокоментував очільник уряду затвердження порядку використання коштів, передбачених у держбюджеті для створення біокластера, і визначення Центру громадського здоров'я розпорядником цих коштів.

Тобто кластер дасть змогу об'єднати державні й приватні ресурси, аби максимально реалізувати наявний в Україні освітній, науковий і технічний потенціал. Кінцева мета — розроблення власних вакцин. До цього планують розпочати виготовлення тест-систем і вакцин з відкритою технологією виробництва.

Говорив Прем'єр і про те, що цього року на фінансування екстреної меддопомоги закладено майже 14 мільярдів гривень, що в 2,5 раза більше, ніж 2019 року. Закуповують нові автомобілі та обладнання. Істотно зростають виплати працівникам швидкої допомоги.

На засіданні уряду ухвалено рішення, яким додатково спрямовано 300 мільйонів гривень на оснащення

центрів неонатального скринінгу. Ці дослідження дають змогу вчасно виявляти в новонароджених дітей спадкові або вроджені хвороби. Ідеться про понад 20 різних орфанних захворювань.

Оптимістичні очікування в економіці

Денис Шмигаль повідомив, що за другий квартал цього року внутрішній валовий продукт країни зріс на 5,4%. «Оптимістичні настрої бізнесу, зростання інвестицій, стабільний споживчий попит, розвиток сільського господарства та будівництва забезпечать цього року подальше економічне зростання. Також завдяки сприятливій зовнішньоекономічній кон'юктурі експорт українських товарів зріс на 31% за перше півріччя. Уряд підтримує вітчизняні підприємства, які опановують іноземні ринки. Така підтримка має надалі розширюватися», — переконаний він.

Уряд збільшив статутний капітал «Експортно-кредитного агентства» на 1,8 мільярда гривень. Це збільшення відбудеться за рахунок уже випущених облігацій.

«З 2018 року агентство практично не працювало через брак коштів. Тепер ситуацію змінено. Україна має всі ресурси для масштабної

експортної експансії, і ми це демонструємо вже другий рік поспіль», — наголосив Прем'єр.

Він запевнив, що держава й надалі підтримуватиме бізнес через інші програми. Завдяки їм за останній рік понад 60 мільярдів гривень доступних і дешевих кредитів отримали представники малого та середнього бізнесу.

Наступне питання, що стосується взаємодії держави та бізнесу, — створення чесного й конкурентного бізнес-середовища. Адже висока частка тіньової економіки дуже гальмує цей процес. Для реформатування цієї системи уряд створив робочу групу з детінізації економіки. Її очолить перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Олексій Любченко. Вона має навести лад у великих тіньових потоках у галузі алкоголю, цигарок, пального та інших висококорумпованих або з високим тіньовим елементом сегментах економіки.

З думкою про людей

Уряд посилив трудове законодавство. Задля захисту прав працівників затвердив законопроект, що має ліквідувати деякі прогалини законодавства та вдосконалити механізм обчислення й нарахування мінімальної зарплати на

важких і небезпечних роботах. Документ спрямують до Верховної Ради. Зокрема, пропонується визначати на рівні угод і колективних договорів перелік важких робіт і робіт зі шкідливими та небезпечними умовами праці в умовах підвищеного ризику для здоров'я й життя людини, що передбачає оплату в підвищеному розмірі. Запропоновано врегулювати питання щодо складових зарплати, які не враховуються для визначення її мінімального розміру.

«Це дасть змогу зафіксувати мінімальний рівень оплати праці, а не розбавляти його доплатами за ризикові умови праці. Ця норма покликана захистити права працівників, щоб люди отримували те, на що мають право», — прокоментував Денис Шмигаль.

Кабмін схвалив Стратегію економічного розвитку Донецької та Луганської областей на період до 2030 року. Прем'єр назвав її фундаментальним документом. Передбачено запровадження механізмів для стимулювання економічного розвитку регіону, зокрема залучення інвесторів через створення для них сприятливих умов. Ідеться про розвиток, десятки тисяч робочих місць. Стратегія насамперед сконцентрована на потребах людей і територіальних громад.

Країна кардинально оновлює спортивну інфраструктуру

ДОСЯГНЕННЯ Й МЕТА. А Президент мріє про проведення в нас Олімпійських ігор в осяжній перспективі

Українські спортсмени — переможці й призері XXXII літніх Олімпійських ігор у Токіо, які привезли 19 нагород, їхні тренери стали гостями Президента Володимира Зеленського.

«Ви своєю великою працею заробили таку кількість медалей. Я розумію, як складно готуватися до Олімпіади в час пандемії COVID-19. Ви всі молодці, ви перемогли. Перемогли COVID, здолали відстань до цієї Олімпіади. А ми вас дуже підтримували», — наголосив Володимир Зеленський.

Нині держава опікується питаннями створення спортивної інфраструктури, посилює увагу до потреб спортсменів і тренерів. «Ви це відчуєте, — запевнив їх Президент. — Ми побудуємо інфраструктуру, якій заздритимуть інші збірні. Україна гідно підтримуватиме своїх великих спортсменів».

У вересні під час візиту в Україну президента Міжнародного олімпійського комітету Томаса Баха буде представлено національну програму розвитку спортивної інфраструктури. Володимир Зеленський дав волю почуттям і навіть дозволив собі помріяти, висловившись за проведення в майбутньому в Україні Олімпійських ігор: «У нас їх ніколи не було. Я не впевнений, що це відбудеться за наш час, але ми точно все побудуємо, щоб наступним поколінням було легше».

Глава держави порушив питання створення умов для

повернення в Україну сильних тренерів, які готують спортсменів для інших держав, а також для залучення іноземних фахівців.

За високу оцінку виступів українських олімпійців слова вдячності сказав президент Національного олімпійського комітету Сергій Бубка: «Ми відчуємо вашу підтримку. Ми почули про ваше бачення підготовки до Олімпійських ігор 2024 року в Парижі та 2028-го в Лос-Анджелесі. Ми бачимо сьогодні інфраструктуру, ставлення до спорту, і це мотивує наших фахівців».

Міністр молоді та спорту Вадим Гутцайт додав, що українські спортсмени можуть відверто говорити про наявні проблеми, і запевнив,

що керівництво українського спорту робитиме все для їхнього розв'язання: «Ви всі герої України. Тому що ви з тренерами зробили все можливе, щоб привезти 19 нагород. Повірте мені, це немало», — наголосив урядовець.

Чемпіон Олімпійських ігор-2020 з греко-римської боротьби Жан Беленюк висловив подяку тренерам і наголосив, що національна олімпійська збірна в Токіо здобула на вісім медалей більше, ніж на попередній літній Олімпіаді, а це дуже добрий результат.

Бронзовий призер Олімпійських ігор 2020 року Станіслав Горуна відзначив роботу всіх, хто забезпечує українським спортсменам

умови для виступів та здобуття медалей, повідомляє пресслужба ОПУ.

Під час зустрічі Володимир Зеленський вручив державні нагороди атлетам і їхнім тренерам.

Того самого дня в Міністерстві оборони відбулося урочисте зібрання армійських чемпіонів і призерів, що представляли нашу країну на XXXII літніх Олімпійських іграх у Токіо. Серед них старший лейтенант Жан Беленюк, старший сержант Олена Старікова, старший солдат Парвіз Насібов, працівники Збройних сил Анжеліка Терлюга, Анастасія Четверікова та Ірина Коляденко, капітан Олег Омельчук, солдат Станіслав Горуна, молод-

ший сержант Ярослава Магучіх.

За словами міністра оборони Андрія Тарана, на Олімпіаді в Токіо Україну представляли 60 атлетів зі Збройних сил. І саме вони здобули більшість олімпійських нагород до скарбнички національної збірної України — 10 із 19: золоту, чотири срібні і п'ять бронзових.

«Ви, військові спортсмени, перебуваєте на службі українському народові, який знає збройної агресії від Російської Федерації. Ви військовослужбовці, які гідно боронять спортивну честь держави. Наші воїни на передовій утримують висоти і позиції. Ви берете спортивні висоти і досягаєте нових чемпі-

онських результатів. На передовій і під час змагань ми робимо одну справу заради України», — цитує слова Андрія Тарана пресслужба Міністерства оборони.

Очільник оборонного відомства нагадав, як триумф нашої спортсменки намагалася використати на свою користь країна, атлети якої навіть не могли виступати під своїми прапорами: «Ми разом з вами засвоїли складні, але важливі уроки. Ви молоді, за якими майбутнє спорту, майбутнє нашої держави. У такий складний час нам потрібні ваші перемоги».

Чемпіони й призері Олімпіади отримали від міністра відомчі нагороди й цінні подарунки.

Переможців і призерів XXXII літніх Олімпійських ігор у Токіо привітав глава держави

АГРОПЕРСПЕКТИВА

Чим можуть здивувати коноплі

РОСЛИННИЦТВО. Незвичайний фестиваль, який продемонстрував досягнення та можливості вирощування цієї культури

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Ті, хто цьоголітнього серпня долучився до традиційного конопляного фестивалю HempFest у мальовничому Саду, який тривав упродовж двох днів, не тільки змістовно відпочили, а й переконалися, що давня українська культура поступово повертається на рідні поля. Звісно, не настільки швидко і без проблем, як на те заслуговує. Іноді на заваді стають задовнені стереотипи про її наркотичні властивості, хоч сучасні промислові сорти, виведені зокрема на Сумщині, спростовують ці застарілі погляди.

Організатори фестивалю продумали сценарій дійства до найменших подробиць, знайшовши час і місце не тільки для популяризаторської й пізнавально-розважальної частини свята, а й наукової. Відбулися тематичні виставки-ярмарки, з-поміж яких «Сучасний стан коноплярства України» (продукти переробки зерна та стебел; наука, законодавство, профільні асоціації, закордонні партнери), представницький круглий стіл «Розвиток галузі коноплярства — нові можливості для Сумщини та України». А ще була розлога лекція-екскурсія насіннєвими плантаціями, яку фахово і цікаво провів завідувач відділу селекції та насінництва інституту Віталій Кабанець. Була навіть подорож конопляним лабіринтом у кінній кареті.

Лідерські позиції зміцнюються

Як наголошує директор департаменту агропромислового розвитку Сумської ОДА Олександр Маслак, упродовж кількох останніх років область істотно зміцнила свої позиції і її справедливо вважають українським центром коноплярства. Тут працюють дві великі наукові установи НААНУ: Інститут сільського господарства Північного Сходу, де займаються насінництвом цієї культури, та Інститут луб'яних культур у Глухові — одна з небагатьох, де виводять нові сорти не-наркотичних конопель.

До цієї роботи поступово долучаються представники бізнесу, фермерські господарства, зацікавлені установи, підприємства, організації. Тобто коло прихильників культури неухильно розширюється. Порівняно з минулим цього року площі під коноплями зросли більш як на дві третини і становлять майже 500 гектарів. Так само у краї нарощують виробництво насіннєвого матеріалу, що в найближчій перспективі дасть змогу довести посівні площі до тисячі гектарів.

Як акцентує заступник голови Сумської ОДА Тарас Савченко, з огляду на підвищення попиту на продукцію коноплярства у світі й Україні в харчовій, легкій промисловості, будівельній галузі, фармації, косметології тощо, є всі можливості зміцнювати різні напрями переробки. Це відкриває перед економікою області й країни нові перспективні обрії.

На переконання народного депутата Анни Колісник, яка взяла участь у фестивалі, коноплярська галузь неодмінно матиме різнобічну підтримку на законодавчому рівні. Адже йдеться про один зі стратегічних пріоритетів

Фото з сайту sum.gov.ua

Традиційно конопляне прядиво використовували для виготовлення тканин. На фестивалі можна було ознайомитися із секретами давнього традиційного ремесла

тів подальшого розвитку економічної, соціальної, туристичної складових країни.

Агротуристичний кластер буде

Те, що в області започатковують такий кластер, на фестивалі повідомив голова Сумської ОДА Дмитро Живицький. Він наголосив, що відповідний проект за підсумками конкурсного добору Міністерства розвитку громад та територій став переможцем та отримав фінансування з державного бюджету обсягом понад 14 мільйонів гривень. Один з його напрямів — популяризація виробництва і споживання продуктів з конопель. Сумська ОДА виступає як один з організаторів фестивалю і державний гарант підтримки галузі, розвитку коноплярства як стратегічної культури.

Майбутній кластер — багатовекторне утворення, в якому знайдуть практичне застосування різноманітні ідеї й задуми, що працюватимуть на імідж Сумщини як одного з потужних туристичних магнітів, стануть її своєрідною етнічно-культурною візиткою. Передбачають розширити площі під коноплями, зміцнити переробну базу, створити нові підприємства і робочі місця, збільшити відрухування до місцевих бюджетів тощо. А своєрідним фундаментом стануть центр українського коноплярства й етномузей, у якому знайдуть відображення історія, сьогодення та майбутнє вирощування цієї культури.

Одна з фішок — гастрономічні туристські маршрути, на яких гості краю знайомитимуться з її культурно-мистецьким, архітектурним, історичним багатством, смакуватимуть місцевими оригінальними стравами. Серед них ті, рецепти яких дійшли до нас із сивої давнини, і нові, які розробили нещодавно із використанням конопель.

Фестиваль став чудовою нагодою продемонструвати розмаїті

кулінарні здобутки. Локація №1 на фудкорті з конопляними стравами в українській кухні в парку перед інститутом стала чи не наймасовішою. І дорослі, й діти, які дегустували представлені смаколики, визнали їх дуже смачними.

Поживно, корисно, смачно

Навіть побіжного погляду було досить, щоб упевнитися, що порівняно з минулими фестивалями продуктової майданчик став масовішим, насиченим різноманітними стравами і напоями. Ірина та Юрій Колесники представляють фермерське господарство «Екосвіт». Вони працюють у селі Ямпіль Сумської області. Мають 15-річний досвід роботи, з них шість років — з коноплями. Як каже Ірина, в їхньому продуктовому активі продукція на будь-які вибагливі смаки: сир, торти, хліб, майонез, олія й навіть ікра та молоко. До слова, рецепт цієї страви господиня залюбки запропонує читачам «УК», наголосивши, що ще наші предки виготовляли конопляне молоко, годували ним маленьких дітей, зміцнюючи їхнє здоров'я.

Поділився власним рецептом прихильник конопель Олег Земнухов із Житомира. Його виробничі та кулінарні набуток добре знають у різних кутках країни, починаючи від одягу та взуття і закінчуючи... халвою і квасом. Як наголошує Олег, халва — незамінний продукт для зміцнення імунітету. Вона містить різноманітні амінокислоти, поживні речовини, яких немає в жодному іншому продукті чи страві. Так само цінний конопляний квас.

Сумчанка Аня Добринь детально розповіла про макарун — французьке тістечко. Однак у Сумах готують його з додаванням конопель. Без сумніву, цей кулінарний шедевр сподобається нашим читачам. Тож продуктова локація не тільки виправдала, а й перевершила всі сподівання гостей фестивалю, стала яскравою і смачною його сторінкою.

ДОВІДКА «УК»

На Сумщині працюють дві виробничі лінії з чотирьох, що є в Україні, на яких переробляють коноплі й виготовляють волокно, підприємство з виробництва коноплепону і текстилю з коноплеволоконним наповнювачем.

Первинну переробку конопляної сировини здійснюють ТОВ «Лінен оф Десна», Інститут сільського господарства Північного Сходу НААНУ, Інститут луб'яних культур НААНУ. Конопляні зерна переробляють ФГ «Екосвіт» та ТОВ «Десналенд», виготовляє будівельні матеріали ТОВ «Конопляні будинки», утеплювачі та коноплепон ТОВ «Сумикамволь».

ПРЯМА МОВА

Віктор КАБАНЕЦЬ,
директор Інституту сільського господарства
Північного Сходу НААНУ:

— Головна мета HempFest — пошук нових можливостей у використанні посівних конопель як надзвичайно важливої, стратегічної сільськогосподарської культури. Завдання складне, розраховане на тривалу перспективу. Однак з кожним новим фестивалем знання і практичні можливості розширюються, набувають чітких обрисів.

Ось і цьоголітнє дійство ствердило в переконанні, що обрано правильний перспективний шлях, зроблено на ньому черговий ефективний крок. Така думка численних учасників, які приїхали з різних куточків України: Києва, Житомира, Харкова, Чернігова, Черкаса, Полтави і, звісно, Сумщини.

Поклавши початок важливій і потрібній роботі, неухильно її продовжуватимемо. Адже це справа державної ваги, яка неодмінно матиме масштабний економічний, екологічний, соціальний результат і для нинішнього, і для майбутніх поколінь.

РЕЦЕПТИ

Конопляне молоко від ФГ «Екосвіт»

Інгредієнти:

насіння конопель лущене 200 г,
вода питна 600 мл.

Збити блендером всю масу приблизно 3—5 хвилин, вичавити макуху. Додати фрукти, джем, мед тощо за смаком. Термін придатності продукту — доба. Зберігати в холодильнику.

(сміт Ямпіль Сумської області)

Халва конопляна від Олега Земнухова

300 грамів лущеного насіння (без оболонки) перемолоти в кавомолці, до суміші додати приблизно півтори столові ложки конопляного меду, конопляний протеїн, все перетерти. Не нагрівати. Робити кульки завважки приблизно 15—20 грамів, обкачавши в лущених зернах.

(м. Житомир)

Тістечко «Макарун» від Анни Добринь

Для приготування порції з 12 тістечок потрібно:

для печива: борошно мигдальне — 40 г, конопляне — 20 г, лляне — 15 г, волоський горіх — 8 г, цукрова пудра — 83 г, білок курячого яйця — 58 г, цукор — 58 г.

Усі сухі інгредієнти змішати, ретельно збити білок із цукром. Білкову масу додати до суміші борошна з цукровою пудрою і довести до консистенції сметани. Викласти на тефлонний килимок і дати підсохнути впродовж 20—30 хвилин. Випікати в духовці за температури 120 градусів 10—12 хвилин.

Для крему: по 100 г чорного шоколаду і вершкового сиру, урбеч (пасту) конопляних ядер — 30 г

Шоколад розтопити на водяній бані, змішати з вершковим сиром, охолодити, збити міксером, додати конопляний урбеч. Перемішати і з'єднати кремом по два печива.

(м. Суми)

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 серпня 2021 р. № 863
Київ

Про внесення змін до Положення
про Міністерство енергетики України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до Положення про Міністерство енергетики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2020 р. № 507 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 52, ст. 1628), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 серпня 2021 р. № 863

ЗМІНИ,

що вносяться до Положення про Міністерство енергетики України

- У пункті 4:
 - підпункт 5 виключити;
 - підпункт 6 викласти в такій редакції:
«6) розробляє порядок формування прогнозного балансу електричної енергії об'єднаної енергетичної системи України; формує та затверджує прогнозний баланс електричної енергії об'єднаної енергетичної системи України з дотриманням принципів прозорості і недискримінації з урахуванням вимог Закону України «Про ринок електричної енергії»;»;
 - доповнити пункт підпунктом 31' такого змісту:
«31') самостійно та незалежно здійснює управління корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі суб'єктів господарювання, які діють на підставі ліцензії на провадження діяльності з транспортування природного газу або на підставі ліцензії на провадження діяльності з передачі електричної енергії, або господарських організацій, що володіють корпоративними правами щодо таких суб'єктів господарювання, за принципами відкритості та прозорості, відповідальності за прийняті рішення (крім управління і розподілу потужностей та інвестиційного планування, що належить до компетенції суб'єктів господарювання, які провадять діяльність з передачі електричної енергії чи транспортування природного газу, а також рішень, що приймаються виключно за погодженням з Кабінетом Міністрів України);».
- Доповнити Положення пунктом 4' такого змісту:
«4'). Міненерго у процесі виконання покладених на нього завдань з питань управління об'єктами державної власності та/або управління корпоративними правами держави у статутному капіталі суб'єктів господарювання, які діють на підставі ліцензії на провадження діяльності з транспортування природного газу або на підставі ліцензії на провадження діяльності з передачі електричної енергії (у тому числі корпоративними правами держави у статутному капіталі господарських організацій, які володіють корпоративними правами у статутному капіталі таких суб'єктів господарювання), забезпечує дотримання вимог щодо функціональної, адміністративної, операційної незалежності та самостійності таких суб'єктів господарювання у прийнятті рішень таких суб'єктів, а також відокремлення таких суб'єктів господарювання відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії» та «Про ринок природного газу».
- Міненерго під час виконання функцій з управління державним майном, що використовується у процесі провадження діяльності з передачі електричної енергії, з транспортування та/або зберігання природного газу, сприяє незалежності оператора системи передачі та оператора газотранспортної системи у прийнятті рішень щодо використання, експлуатації, обслуговування, планування, розвитку та фінансування такого майна відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», переданого оператору системи передачі та оператору газотранспортної системи на праві господарського відання».
- Пункт 10 доповнити підпунктом 21' такого змісту:
«21') здійснює функції з управління корпоративними правами держави у статутному капіталі оператора системи передачі та оператора газотранспортної системи (у тому числі корпоративними правами держави у статутному капіталі господарських організацій, які володіють корпоративними правами у статутному капіталі таких суб'єктів господарювання) та розподіл виконання таких функцій із здійсненням повноважень щодо забезпечення формування та реалізації державної політики в електроенергетичному та нафтогазовому комплексі з дотриманням принципів незалежності у процесі прийняття відповідних рішень».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 серпня 2021 р. № 865
Київ

Про внесення змін до деяких
постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 серпня 2021 р. № 865

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

- Підрозділ «МОН» розділу 4 переліку позашкільних навчальних закладів та заходів з позашкільної роботи з дітьми, а також закладів та заходів у галузі освіти, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, видатки на які здійснюються з державного бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2002 р. № 1133 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 34, ст. 1573; 2013 р., № 68, ст. 2283), доповнити такою позицією:
«Здійснення комплексу заходів щодо реалізації проекту «Президентський університет».
- Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699) доповнити абзацом такого змісту:
«Установити, що з 20 серпня 2021 р. для визначення граничних розмірів посадових окладів працівників Центру спеціальних проєктів державної наукової установи «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації», визначених відповідно до цієї постанови, застосовується додатковий коефіцієнт підвищення посадових окладів у граничному розмірі 2,5».
- У Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для реалізації загальнодержавних заходів у сфері освіти, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 19 лютого 2020 р. № 131 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 20, ст. 762):
 - пункт 2 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«за напрямом, визначеним підпунктом 21 пункту 3 цього Порядку, — державна наукова установа «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації».
 - У зв'язку з цим абзаци дванадцятій і тринадцятій вважати відповідно абзацами тринадцятим і чотирнадцятим;
 - пункт 3 доповнити підпунктом 21 такого змісту:
«21) здійснення комплексу заходів щодо реалізації проекту «Президентський університет»»;
 - доповнити Порядок пунктом 19' такого змісту:
«19'. За рахунок бюджетних коштів за напрямом, визначеним підпунктом 21 пункту 3 цього Порядку, здійснюються видатки, пов'язані з фінансуванням: підрядних проєктних, підготовчих, земельних, будівельних, монтажних/демонтажних, оздоблювальних робіт та послуг, транспортних та складських витрат; розроблення та затвердження проєктів будівництва об'єкта, проєктів комунікаційних мереж, розроблення проєктно-кошторисної документації та проведення їх експертизи; погодження, підключення, улаштування інженерних мереж та прийняття об'єктів в експлуатацію; геологічних досліджень та вишукувальних робіт; виконання завдань, визначених концепцією реалізації проекту «Президентський університет»; оплати адміністративних зборів та послуг за виготовленням реєстраційних, дозвільних та правозаставлюючих документів, адвокатських послуг тощо; оплати послуг з технічного та авторського нагляду за проведенням будівельно-монтажних робіт та надання послуг».

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Робота заради
майбутнього

Тому на сьогодні про стрімке нарощування кредитування та заробіток для банків саме за рахунок кредитування під землю не йдеться», — зазначає виконавчий директор Незалежної асоціації банків України Олена Коробкова.

На її думку, навіть у вкороченому форматі ринок землі дасть змогу на практиці перевірити процедури, пов'язані з укладенням угод, верифікацією покупців, оформленням переходу права власності на ділянки тощо.

Цей досвід дозволить вже 2024 року, коли ринок буде відкрито для юридичних осіб, очікувати на бум у кредитуванні агросектору. Зауважимо, що нинішні орендарі землі матимуть переважне право на її купівлю. Вони можуть передати це право, але повинні письмово повідомити про це власника землі.

«Відкриття ринку землі стимулюватиме банки до кредитування малого та середнього агробізнесу, фермерів. Законодавець передбачив чіткий механізм, як земельні ділянки, набуті банками, повертатимуть у власність аграріїв. Тому якщо цей механізм працюватиме, як запланував законодавець, а відповідні державні органи стежитимуть за виконанням банками їхнього обов'язку вчасно відчужувати земельні ділянки, можна очікувати на позитивний ефект від закону: виграють і банки, й аграрії», — вважає голова правління Банку Альянс Юлія Фролова.

На її думку, оскільки банки кредитуватимуть під заставу, що менш ризиковано для фінустанов, Нацбанк України не висуватиме додаткових вимог і до оцінки якості позичальників, і до застави. Фермери матимуть більше шансів скористатися кредитом.

Але це все відбуватиметься в майбутньому. Нині землі сільгосппризначення можуть купити лише фізичні особи.

Чинники, які
стимулюють

Як переконана Юлія Фролова, кредитування для фізосіб може бути терміном на 8—10 років, дисконт після оцінки заставної землі може становити 20—30%. Але перед банками постають чималі проблеми у сфері агрокредитування фізичних осіб.

Як зазначають всі опитані «Урядовим кур'єром» фінансові установи, це питання визначення ринкової вартості землі. У законі передбачено зміни до розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України, а саме: «Доповни-

Колаж з сайту agroteler.com.ua

Нинішній досвід дасть змогу вже 2024 року, коли ринок буде відкрито для юридичних осіб, очікувати на бум у кредитуванні агросектору

ти пунктом 22 такого змісту: до 1 січня 2030 року ціна продажу земельних ділянок сільськогосподарською призначення, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв), не може бути меншою за їх нормативну грошову оцінку».

Як зазначає Вадим Чупило, кандидат наук з державного управління у галузі регулювання земельних відносин, на 1 січня 2021 року в Україні середня нормативно-грошова вартість гектара земель сільгосппризначення становила 27,5 тисячі гривень (приблизно тисяча доларів). Проте, на думку експерта, цей показник абсолютно відірваний навіть від теоретично можливої ринкової вартості.

«Це лише одна складова загальної проблеми, яка полягає в тому, що ринок починає працювати, і відбувається це в умовах жорстких обмежень».

Як наслідок, необхідної ринкової статистики попередніх років не існує, а поточні кількості та обсяги угод надто малі, щоб дати чітке уявлення про динаміку ціни у майбутньому», — зазначає Олена Коробкова.

На її думку, не відомо, як на практиці відбуватиметься стягнення та продаж заставленої землі банком у разі непогашення кредиту і чи буде достатньо покупців на такі ділянки для продажу за прийнятною ціною.

Цілком зрозуміло, що без цієї інформації неможливо як слід оцінити ризики, оскільки банк має використовувати підтверджену статистику та бути впевненим, що зможе за потреби отримати погашення кредиту за рахунок застави. Банки зобов'язані бути консервативними в оцінці ризику, адже вони оперують грошима вкладників.

Навчання
на марші

Банкіри визначають ще одну чималу проблему: недостатній, якщо не сказати фактично нульовий до-

свід роботи в цьому напрямі вітчизняних нотаріусів. Ці фахівці, на яких покладено функції перевірки обмежень щодо права купити землю, роблять це у режимі навчання, що теж не спрощує процесу.

«Ці складності — плата за багаторічний мораторій і ті політичні обмеження, з якими працює ринок з 1 липня. Ми і не очікували іншого на самому початку роботи ринку», — додає виконавчий директор Незалежної асоціації банків України.

За словами адвоката, керуючого партнера юридичної фірми Kosovan Legal Group Анатолія Косована, неготовність юристів до лібералізації ринку землі пояснюється ухваленням необхідних нормативних документів і запуском технічних можливостей в останній момент.

Чи важко визначити банкам нині фінансовий стан потенційного кредитотримувача на купівлю землі? Як упевнені банкіри, дати формальну оцінку кредитоспроможності позичальника — фізичної особи неважко. Достатньо знати її офіційні доходи — заробітну плату або доходи від надання землі в оренду. Іноді банк може оцінювати кредитоспроможність за іншими даними (наприклад, кредитна історія, рух коштів на рахунок клієнта тощо).

Але якщо потенційний позичальник не може жодним чином підтвердити власні доходи, то оцінювати нічого — банк мусить вважати його заздалегідь проблемним.

Наскільки активними впродовж півтора місяця були операції на ринку ку-

півлі-продажу землі з участю банків, які надавали під них кредити?

Є статистика за липень 2021 року: за цей період було укладено 3277 угод і продано майже 6 тисяч га земель сільгосппризначення. Звісно, що це ще мало.

Найактивніший у цьому процесі Укргазбанк. За словами директора департаменту роздрібного банківського банку Максима Ярославського, від моменту подачі заявок фізичними особами до отримання кредитів зазвичай минає не більше п'яти днів. Кредитні кошти надають строком від семи до десяти років.

Деякі дуже вагомими банками України зовсім не беруть участі в таких оборудках. Як заявив «Урядовому кур'єру» пресменеджер ПриватБанку Олег Серга, нині банк не може похвалитися тим, що надає кредити на купівлю сільськогосподарської землі приватним особам.

Отже, банки поки що не беруть активної участі у наданні кредитів на купівлю землі. Пояснюється це багатьма чинниками, про які ми детально казали вище. Та й те, що юридичні особи до 2024 року не мають права купувати сільськогосподарські землі, теж значно стримує цей процес.

Ті, хто хоче продати свої паї, очікують на значне зростання вартості землі, яке не може настати надто швидко. А купують землі, беручи кредити в банках, фізичні особи, які лише намагаються стати фермерами та обрости власним господарством.

Активної участі банків у цьому процесі, як наголошують експерти, слід чекати після 2024 року.

ДОВІДКОВО

Міністерство аграрної політики та продовольства України повідомляє, що станом на 18 серпня укладено 7891 угоду в межах ринку землі. Подали заяви для отримання доступу до Державного земельного кадастру 4714 нотаріусів. Усього заяв — 5291, із них погоджено 4663, в черзі на розгляд — 13, відмову отримали 615. Нотаріуси з Державним земельним кадастром працюють у штатному режимі, повідомляє пресслужба відомства.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Із культорганізаторів у креативні менеджери

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ. Як громадам збалансувати потреби людей із видатками на культуру?

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Містечко Гоща на Рівненщині із початку року стало центром однойменної територіальної громади, до складу якої ввійшло ще 39 сіл, — половина колишнього Гощанського району. Майже в кожному є клуб або будинок культури — здебільшого, на жаль, аварійні.

Маленька Гоща з великою культурою

Приміром, у храмі культури села Федорівка розвалилася сцена, тож народний аматорський театр, який відзначив 30-річчя із дня створення, нині виступає здебільшого у виступі. Або й просто неба. Улітку нормально, а що робити взимку? Як утримувати це та інші приміщення? Та й чи варто витрачати на радянські приміщення життєдайні кошти, які так нелегко заробляє нині громада?

«Оскільки культуру завжди фінансували за залишковим принципом, до сільських закладів кошти майже не доходили. Тепер, коли господарем стала громада, проводимо великий аудит усього, що нам дісталось у спадок, зокрема закладів культури. І доходимо печально-го висновку, що вкладати гроші у приміщення, які подекуди врятувати неможливо і в які не ходять люди, — це дорога в нікуди. Отже, тепер кардинально змінюємо філософію, інвестуючи фінанси насамперед у розвиток людей. Конституція гарантує кожному вільне право на розвиток своєї особистості. А відповідно до законодавства, маємо забезпечити рівний доступ до послуг культури для всіх жителів, незалежно від місця проживання», — чудово розуміє реалії голова Гощанської територіальної громади Микола Панчук.

У громаді вирішили вивчити ситуацію комплексно. Спершу з'ясували попит людей на послуги культури через моніторинг відвідуваності кожного із закладів, оцінили ефективність його роботи через кількість проведених заходів. Потім прорахували демографічну перспективу

Унікальний старий вітряк у Красносіллі Гощанського району (пам'ятка архітектури належить до стовпових вітряків, увесь корпус якого обертається залежно від напрямку вітру) став центром проведення Всеукраїнського фестивалю народної творчості, історії та побуту «Красносільські вітряки» і справжнім магнітом для туристів

і дійшли конкретних висновків. Виявилось, що стосовно кожного села вони різні. Приміром, у Моцонах, де 70 сімей, з яких лише дві молоді, недоцільно утримувати клуб — людей за потреби можна підвезти у заклад культури в найближче село. А у великому Тучині вирішили відновити духовий оркестр, яким славився колишній районний центр. І не лише оркестр. Саме тут створюють один з кількох у громаді центрів культури та дозвілля, який об'єднає під одним дахом гуртки та оновлену бібліотеку.

До речі, вивчаючи досвід децентралізації в сусідній Польщі,

бачила подібний підхід до справи там. У тамтешніх гмінах роблять так: доки діти грають, приміром, на духових інструментах, батьки, які їх супроводжують, можуть переглянути новини чи пограти в шахи, а бабусі — відвідати гурток із виготовлення, скажімо, самобутніх іграшок цієї місцевості. Зручно, бо всі послуги зосереджено в одному приміщенні, і їх багато.

«Але в культурі, як у жодній іншій галузі, рух починається з фанатів своєї справи та ентузіастів. Приміром, Олена Джаман, директорка бібліотеки в Гощі, освоїла сучасні технології, сама виготовляє відео. Хай їй бу-

де хоч і 80 років, обстоюватиму те, щоб вона працювала. У нашу музичну школу їздять на роботу викладачі з Рівного. Директор закладу Руслана Цимбалюк працює так, що люди тягнуться сюди і цінують роботу тут. Приміщенню школи мистецтв її працівники власними руками додали креативу, залучивши кошти меценатів на закупівлю матеріалів», — додає Микола Панчук.

Тобто йдеться про те, що з колишніх культорганізаторів працівники галузі мають перетворитися на креативних менеджерів. У цьому їм допомагає інформаційний проєкт Рівненського регіонального відділення Асоціації міст України та Українського культурного фонду «Арт-громада». На шляху перемін важливо почути про нові підходи, разом із консультантами проєкту взяти на озброєння зміни в законодавстві (а воно не стоїть на місці), попрацювати у фаховій майстерні, врешті побачити на конкретних прикладах, як це роблять інші. Щоб запозичити цікавий і корисний досвід для себе.

Зелене світло від уряду

«Раніше фінансування закладу культури ніяк не залежало від ефективності роботи. Бюджетні кошти надавали просто за фактом його існування, а заробітну плату працівникам нараховували за, будьмо відверті, не завжди відпрацьований час, без прив'язки до кількості й, головне, якості наданих культурних послуг, — каже експерт проєкту Людмила Кушнер. — Рік тому Кабінет Міністрів схвалив Концепцію реформи фінансування системи забезпечення населення культурними послугами до 2025 року (розпорядження №1035-р від 19 серпня 2020-го), запропонувавши нові підходи розв'язання проблеми. І цим увімкнув зелене світло громадам. Відповідно й Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» окреслює як виключну компетенцію місцевого самоврядування створення, ліквідацію, реорганізацію установ комунальної власності громади. І Бюджетний кодекс передбачає видатки з місцевих бюджетів на цен-

три культурних послуг, дозвілля та культурно-мистецькі програми місцевого значення. Та поки що в цій справі немає синхронізації з головним галузевим законом «Про культуру», тож на місцях із нетерпінням очікують його другого читання та остаточного ухвалення. З початку року громади, по суті, вже завершили прискіпливий аудит приданого, що їм дісталось. І хотіли б розпочати нові культурні реалії без жодних перепон».

«Справді, держава дає механізми для осучаснення, наповнення новим змістом наших культурних надбань, — додає начальник відділу регіональної культурної політики управління культури і туризму ОДА Галина Ковальчук. — Але в цьому оновленні ми не маємо втратити культурних надбань поколінь, що роблять цей край автентичним. У Гощанській громаді є унікальні культурні речі. Лише тут можна почути шедевр «Ой, чого ти почорніло, зеленее поле?» у виконанні хору «Чорнобривці». А послухайте унікальний чоловічий гурт «Терен»! Згадайте старий вітряк у Красносіллі, який став магнітом для Всеукраїнського фестивалю «Красносільські вітряки». Унікальна і наша хлібна традиція, яку маємо плекати й відтворювати. Іміж територіальної громади можна будувати не лише на матеріальних проєктах, а й на інтелектуальних, культурних».

Представниця обласної адміністрації радить громаді думати про нове приміщення для сучасного центру дозвілля. Можна оголосити конкурс серед архітекторів на кращий проєкт, а далі, акумулювавши кошти, звести щось модернове, що стане магнітом не лише для жителів громади, а й для туристів. Адже вони й нині залюбки ідуть у Гощу з Китаю, Німеччини, Норвегії, щоб ознайомитися з унікальною культурною спадщиною цього регіону.

Отже, наша історична місія — зберегти її. Для цього є, приміром, грантові можливості. Та досвід, який уже здобули працювати й творчі гощанці, попереду залучивши в розвиток рідного міста, назва якого походить від слова «гостинний», мільйонні інвестиції.

П'ять українських міст змагатимуться за 300 000 євро на розвиток культури

ПРОЄКТ ЄВРОСОЮЗУ. Проєкт EU4Culture оголосив міста, які увійшли до короткого списку конкурсів «Подання концепцій для створення стратегій розвитку культури».

Загалом на конкурс відгукнулися 70 міст з Вірменії, Азербайджану, Грузії, Республіки Молдова та України. Журі, що складається з незалежних місцевих експертів та ради консорціуму EU4Culture, уважно розглянуло та оцінило концептуальні записки, подані містами, та обрало п'ять міст із кожної країни-учасниці. В Україні до наступного етапу переходять Вінниця, Житомир, Одеса, Полтава та Рівне. Обраним містам буде надано грант до 1000 євро на створення та подання повної заявки. Кінцевий термін подання заявки — 30 вересня, 12:00 за центральноєвропейським часом.

На наступному етапі відбору залишаться по три міста з кожної країни, які отримають грант 30 000 євро на підготовку Стратегії розвитку культури. Пізніше, пройшовши ще один етап добору, одне місто з кожної країни здобуде до 300 000 євро для реалізації своєї стратегії. Окрім грантів, обрані міста матимуть освітню підтримку в галузях інтернаціоналізації, культурного підприємництва та управління, культурних показників та статистики.

EU4Culture — це чотирирічний проєкт, який фінансує Європейський Союз для підтримки сектору культури та креативних індустрій у країнах «Східного партнерства». Його реалізує Гете-Інститут у партнерстві з Чеськими центрами, Данським культурним інститутом та Французьким інститутом у Грузії.

ПОСРЕДСТВОМ КОРОТКОМЕТРАЖНИЙ ФІЛЬМ

ВІЛЬНІ ГРОМАДИ

30 років Незалежності України

ПОСТЕР З САЙТУ facebook.com/kinokivrom

УСПІХ У ДЕТАЛЯХ

Незалежна країна — вільні громади

КІНОПРЕМ'ЄРА. 19 серпня у столиці відбудеться презентація короткометражного фільму та дискусія «Незалежна країна — вільні громади: шлях до національної стійкості». Захід присвячено 30-й річниці Незалежності України. Глядачі переглянуть фільм, який Український кризовий медіацентр підготував спільно зі студією документального кіно DocNoteFilms Production за підтримки Програми DOBRE. У стрічці йдеться про історії успіху семи територіальних громад України, втілення ними стратегій розвитку, приклади новаторських рішень місцевих проблем, міжмуніципальної співпраці, позитивні зміни та підсумки децентралізації. Фільм показує, як змінюється і розвивається Україна завдяки праці дієвих і вмотивованих людей.

Перегляд фільму завершиться дискусією «Незалежна країна — вільні громади: шлях до національної стійкості» за участі представників Міністерства розвитку громад та територій України, Асоціації ОТГ, народних депутатів, керівників програми USAID DOBRE. Заплановано обговорити взаємозв'язок демократичних цінностей і децентралізації влади, досягнень місцевого самоврядування як результату свободи і незалежності України.

ЖНИВА-21

Буде з чого пекти булки і калачі

ЗВІТ. Аграрії Полтавщини завершили збирання ранніх зернових та зернобобових культур із рекордними показниками врожайності

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Цього року в господарствах області збиранню підлягало понад 355 тисяч гектарів ранніх зернових культур — 35% у структурі зернової групи. Із них пшениці — понад 250 тисяч гектарів, ячменю — майже 90 тисяч, гороху — 7,3 тисячі, жита — 6,4 тисячі, вівса — приблизно 2 тисячі гектарів, а також майже 12 тисяч гектарів ріпаку. Усього аграрії зібрали понад 1727 тисяч тонн зерна, це на 353,3 тисячі тонн більше, ніж 2020 року. Середня врожайність — 48,6 центнера з гектара, торік було на 6,6 центнера з гектара менше.

А ще у полі зріє кукурудза

Пшениці цього року вже намолотили 1259 тисяч тонн, що на понад 230 тисяч тонн більше, ніж торік, із середньою врожайністю 50,3 центнера з гектара (більше порівняно з торішніми показниками на 5,5 центнера з гектара). 80% зібраного пшеничного зерна, або понад 997 тисяч тонн, — продовольче. Ячменю намолотили 409,2 тисячі тонн, на 103,2 тисячі тонн більше, ніж торік, урожайність — 45,7 центнера. Жита зібрали майже 29 тисяч тонн — на 15,4 тисячі тонн більше з урожайністю 45,2 центнера (більше на 12,6 центнера); вівса — 7,2 тисячі тонн, середня врожайність становить 38 центнерів (більше на 7 центнерів). Добрі показники збирання гороху — 22,8 тисячі тонн, на

фото з сайту businesspost.com

4,6 тисячі тонн більше, середня врожайність — 31,3 центнера (на 3,4 центнера більше, ніж торік). Ріпаку намолотили 39 тисяч тонн, торік було на 32 тисячі тонн менше, середня врожайність 33,3 центнера (на 11,6 центнера більше, ніж 2020-го).

Про це «Урядовому кур'єру» розповів заступник директора департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Олег Палій.

За його словами, цього року вдалося зупинити тенденцію до зменшення площ під озимими зерновими. Як наслідок, озимих культур в області зібрали із площі 263,2 тисячі гектарів.

Сільськогосподарські товаровиробники Полтавщини створили необхідну базу для проведення комплексу польових робіт. Господарства достатньою мірою забезпечено коштами, технікою, пально-мастильними матеріалами. Із весни на ринку без проблем можна було придбати всі необхідні мінеральні добрива та засоби захисту рослин, за потре-

би посіви підживили мінеральними добривами і обробили проти шкідників, хвороб та бур'янів.

Мало виростити, треба ще й зберегти

Через прохолодну погоду в березні-квітні на Полтавщині почали сіяти на два тижні пізніше, ніж зазвичай, проте вологі у ґрунті вистачило для дозрівання культур. Жнива цього року розпочали на тиждень пізніше, проте роботи виконано в оптимальні агротехнічні терміни. Більшість зерна високої якості, не нижче III класу. У господарствах є де його зберігати й доводити до відповідних кондицій. Усього мають 75 сертифікованих елеваторних комплексів загальною потужністю 4,8 мільйона тонн, які внесені до Основного реєстру складських документів на зерно та зерно, приймають на зберігання ДП «Держреєстри України».

Для забезпечення нормативних споживчих потреб населен-

ня області хлібопродуктами на 2021/2022 маркетинговий рік необхідно 156,6 тисячі тонн зерна. Найбільше зернових ресурсів — 138,6 тисячі тонн, або 89% загальної кількості, знадобиться для хлібопечення. Потребу області у продовольчому зерні забезпечать повністю, і проблем із забезпеченням зерном хлібопекарських підприємств в області немає.

Цього року на комплекс польових робіт в області залучили майже 573 мільйони гривень кредитних коштів. За програмою «Фінансова підтримка заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів» з державного бюджету за січень — березень сільгоспвиробникам області за фактично сплачені відсотки відшкодували 5,2 мільйона гривень.

Із початку року на Полтавщині оформили 73 аграрні розписки, це дало змогу залучити в аграрний сектор майже 495 мільйонів гривень додаткових фінансових ресурсів

Ціна збіжжя зростає

У межах державної бюджетної програми «Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників» за напрямом «Часткова компенсація вартості сільськогосподарської

техніки та обладнання вітчизняного виробництва» на відшкодування 25% вартості техніки сільськогосподарські підприємства області подали 138 заявок. Придбано 214 одиниць техніки на загальну суму понад 75 мільйонів гривень і отримано компенсацій із державного бюджету на суму 15 мільйонів 643 тисячі гривень. За цим напрямом Полтавщина входить у трійку областей, які беруть найактивнішу участь у цій програмі.

Наприкінці жнивної кампанії в області зросли середні закупівельні ціни на рослинницьку продукцію. За останній тиждень — на 9%. У серпні ціни на пшеницю всіх класів зросли на 11%, а порівняно з відповідним торішнім періодом — на 17%.

На 5 серпня закупівельна ціна на пшеницю II класу в області становила 6960 гривень за тону, III класу — 6930 гривень за тону.

Департамент агропромислового розвитку посилив роботу з керівниками сільськогосподарських підприємств області щодо необхідності жорсткого дотримання правил техніки безпеки під час проведення робіт, пов'язаних із збиранням врожаю, і відповідальності за спалювання стерні, розпалювання багать та інші дії, що можуть спричинити пожежу.

А тим часом. Вітчизняні аграрії цього року можуть зібрати 30,7 мільйона тонн пшениці, або на 23% більше, ніж торік. Це буде рекордним показником за всю історію незалежності України. Так само набагато більше повинні намолодити ячменю, ріпаку й гороху.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України

З метою забезпечення відбору на конкурсних засадах кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України, керуючись пунктом 22 частини першої статті 106 Конституції України, на виконання Закону України «Про Конституційний Суд України» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

- Затвердити Положення про проведення конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України (додається).
- Затвердити персональний склад конкурсної комісії для здійснення відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України (додається).
- Конкурсній комісії для здійснення відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України, розмістити в установленому порядку оголошення про початок конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України, на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України; забезпечити проведення на конкурсних засадах відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України.
- Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 серпня 2021 року
№365/2021

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 17 серпня 2021 року № 365/2021

ПОЛОЖЕННЯ

про проведення конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України

- Це Положення визначає порядок та умови проведення конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України «Про Конституційний Суд України» (далі — Положення).
- Відбір кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України здійснюється на конкурсних засадах з урахуванням вимог Конституції України, Закону України «Про Конституційний Суд України» та цього Положення.
- Загальний строк проведення конкурсу для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України становить два місяці.
- Відбір кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України на конкурсних засадах щодо осіб, яких призначає Президент України, здійснює конкурсна комісія, яку створює Президент України (далі — конкурсна комісія).
- Склад конкурсної комісії формується з числа правників з визначним рівнем компетентності, які не беруть участі в конкурсному відборі на посаду судді Конституційного Суду України.
- Персональний склад конкурсної комісії затверджує Президент України. Конкурсна комісія утворюється у складі семи членів, троє з яких є міжнародними експертами у сфері права.
- Голова та секретар конкурсної комісії обираються відкритим голосуванням простою більшістю голосів від складу конкурсної комісії на першому засіданні з числа її членів.
- Члени конкурсної комісії беруть участь у її роботі особисто, без права делегування своїх повноважень щодо участі у засіданнях конкурсної комісії та права голосу на таких засіданнях іншим членам конкурсної комісії або іншим особам.
- Члени конкурсної комісії беруть участь у її роботі на громадських засадах і на безоплатній основі.
- Діяльність конкурсної комісії щодо організації і проведення конкурсу ґрунтується на принципах верховенства права, незалежності, відкритості, прозорості та політичної нейтральності.
- Формою роботи конкурсної комісії є засідання, яке є правомочним за умови присутності на ньому щонайменше п'яти членів конкурсної комісії.
- Член конкурсної комісії має право брати участь у засіданні та ухваленні рішень конкурсної комісії у віддаленому режимі з використанням електронних засобів відеозв'язку.

Засідання конкурсної комісії проводяться публічно. Публічність засідань конкурсної комісії забезпечується їх онлайн-трансляцією, вільним доступом на засідання конкурсної комісії представників засобів масової інформації, міжнародних організацій, дипломатичних місій, журналістів з урахуванням протиепідемічних заходів, що проводяться у зв'язку зі встановленим Кабінетом Міністрів України карантинном.

Рішення конкурсної комісії приймаються шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу.

Рішення конкурсної комісії оформлюється протоколом, який підписується головою й секретарем конкурсної комісії, та підлягає оприлюдненню на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.

5. Голова конкурсної комісії: організовує роботу конкурсної комісії; ініціює засідання конкурсної комісії, визначає дату, час і місце їх проведення, головує на них; уживає заходів, необхідних для підготовки та організації засідань конкурсної комісії; підписує протоколи засідань і документи конкурсної комісії; підписує листи та інші документи, пов'язані з організацією роботи конкурсної комісії; здійснює інші повноваження, визначені цим Положенням.

Секретар конкурсної комісії: організовує підготовку матеріалів з питань, що розглядаються конкурсною комісією; веде протоколи засідань, здійснює підрахунок голосів під час ухвалення рішень конкурсною комісією;

готує проекти документів конкурсної комісії; підписує протоколи засідань та документи, затверджені конкурсною комісією; виконує доручення голови конкурсної комісії, пов'язані з організацією засідань конкурсної комісії.

Члени конкурсної комісії мають право: пропонувати питання для включення до порядку денного засідання конкурсної комісії; озаймовуватися з документами, які розглядаються на засіданні конкурсної комісії, брати участь у їх підготовці;

готувати для розгляду на засіданні конкурсної комісії окремі питання, необхідні для забезпечення її діяльності, проведення конкурсу тощо; висловлювати пропозиції, а також надавати додаткові документи та пояснення щодо питань, що розглядаються на засіданні конкурсної комісії;

доповідати на засіданні конкурсної комісії з питань порядку денного, готувати проект рішення конкурсної комісії; вносити пропозиції до проекту рішення конкурсної комісії з будь-яких питань; голосувати «за» чи «проти» щодо будь-якого рішення конкурсної комісії або утриматися від голосування;

висловлювати на засіданні конкурсної комісії підстави свого волевиявлення; оголошувати усно окрему думку щодо рішення конкурсної комісії із наступним її письмовим викладенням та передаванням секретарю конкурсної комісії.

У разі відсутності на засіданні голови та/або секретаря конкурсної комісії їх обов'язки в частині ведення засідання та підписання відповідних протоколів виконують інші визначені конкурсною комісією члени.

Переобрання голови та/або секретаря конкурсної комісії може бути здійснене за рішенням конкурсної комісії.

6. Конкурс проводиться у такі етапи:

- оголошення про початок конкурсу шляхом розміщення відповідної інформації на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України;
- подання документів особами, які мають намір узяти участь у конкурсі;
- розгляд конкурсною комісією поданих документів на відповідність вимогам до судді Конституційного Суду України, установленим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та прийняття рішення про допуск осіб до участі у конкурсі;
- проведення спеціальної перевірки в порядку, передбаченому Законом України «Про запобігання корупції»;
- проведення співбесіди із кандидатами, допущеними до участі в конкурсі, та ухвалення рекомендацій щодо кожного кандидата, складання списку кандидатів, рекомендованих на посаду судді Конституційного Суду України;
- подання списку кандидатів, рекомендованих на посаду судді Конституційного Суду України, Президентів України для прийняття рішення про призначення на посаду судді Конституційного Суду України.
- Конкурсна комісія розміщує оголошення про початок конкурсу на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.
- В оголошенні про початок конкурсу зазначаються визначені Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України» вимоги до судді Конституційного Суду України та перелік документів, що подаються для участі в конкурсі, строки їх прийому та способи подання.
- Кінцевий термін подання документів для участі в конкурсі визначається календарною датою, яка настає не раніше ніж через тридцять календарних днів із дня розміщення конкурсною комісією оголошення про початок конкурсу.

Документи, що надійшли після спливу кінцевого терміну подання документів, не розглядаються. У прийнятті документів не може бути відмовлено з інших підстав, ніж у зв'язку із закінченням терміну їх подання.

Конкурсна комісія розміщує список осіб, які подали документи для участі в конкурсі, на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України впродовж двох робочих днів після завершення приймання документів.

8. Конкурсна комісія здійснює розгляд документів, поданих особами, які мають намір взяти участь у конкурсі, на відповідність вимогам, визначеним Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та приймає рішення про допуск осіб до участі в конкурсі або про відмову в допуску.

Конкурсна комісія не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про допуск осіб до участі в конкурсі або про відмову в такому допуску розміщує на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України список осіб, допущених до участі в конкурсі, їх автобіографії та мотиваційні листи, а також ініціює питання про проведення стосовно цих осіб спеціальної перевірки у порядку, передбаченому Законом України «Про запобігання корупції».

9. Співбесіда проводиться конкурсною комісією з метою перевірки відповідності учасників конкурсу вимогам, установленим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Форма проведення співбесіди визначається рішенням конкурсної комісії. Інформація про дату, час і місце проведення співбесіди розміщується конкурсною комісією на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.

10. За результатами вивчення документів та відомостей, наданих кандидатами на посаду судді Конституційного Суду України, та проведення співбесіди конкурсна комісія шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу ухвалює рекомендацію щодо кожного кандидата на посаду судді Конституційного Суду України, затверджує список кандидатів, рекомендованих на посаду судді Конституційного Суду України. Такий список має містити кількість кандидатів, яка щонайменше втричі перевищує кількість вакансій.

Голова конкурсної комісії не пізніше наступного робочого дня після затвердження конкурсною комісією списку кандидатів, рекомендованих на посаду судді Конституційного Суду України, подає його разом із матеріалами щодо кандидатів на розгляд Президентів України для прийняття рішення про призначення на посаду судді Конституційного Суду України.

У разі якщо за результатами конкурсу не рекомендовано жодного кандидата, проводиться повторний конкурс для відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України, а в разі якщо не рекомендовано необхідної кількості кандидатів — додатковий конкурс для добору необхідної кількості кандидатів для здійснення Президентом України призначення судді Конституційного Суду України. Повторний, додатковий конкурси проводяться у порядку, визначеному цим Положенням.

11. Організаційно-технічне забезпечення діяльності конкурсної комісії здійснюється Офісом Президента України та Державним управлінням справами (у межах компетенції).

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 17 серпня 2021 року № 365/2021

СКЛАД

конкурсної комісії для здійснення відбору кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України щодо осіб, яких призначає Президент України

Мірослав ВИЖИКОВСЬКИЙ — член Panel 255 — дорадчого органу Європейського Союзу з питань відбору суддів до вищих судових інституцій Європейського Союзу, суддя Конституційного Трибуналу Республіки Польща (2001 — 2010), професор Варшавського університету, доктор права (за згодою)

КУХНОК Дмитро Володимирович — доцент кафедри нотаріального, виконавчого процесу та адвокатури, прокуратури, судоустрою Інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук, доцент (за згодою)

ЛУК'ЯНОВ Дмитро Васильович — завідувач кафедри міжнародного приватного права та порівняльного правознавства Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, член-кореспондент Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, доцент (за згодою)

СКРИПНИКОВ Олександр Васильович — заступник директора з наукової роботи Інституту держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України, академік Національної академії правових наук України, доктор юридичних наук, професор (за згодою)

Спиридон ФЛОГІПІС — директор Європейської організації публічного права, професор (за згодою)

ФУТЕЙ Богдан Петрович — суддя Федерального Суду Претензій Сполучених Штатів Америки, доктор права, професор (за згодою)

ЯНЧУК Артем Олександрович — професор кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Факультету міжнародних відносин Національного авіаційного університету, доктор юридичних наук, професор (за згодою)

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

ДОКУМЕНТИ

доповнити пунктами 8—10 такого змісту:

«8) відсутні організаційна структура та/або спеціалісти, необхідні для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг, а також для забезпечення здійснення внутрішнього контролю, у тому числі управління ризиками, відповідно до вимог законодавства;

9) структура управління, у тому числі організаційна, та здійснення операційної діяльності юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, або банківської групи, до складу якої входитем така юридична особа, може перешкоджати ефективному здійсненню нагляду Національним банком України;

10) стратегія банку, бізнес-план, фінансові показники, зокрема рівень достатності капіталу, не обґрунтовані та/або не реалістичні (зокрема, складені на підставі нерелістичних даних і включають припущення та можливі прогнози, які неможливо підтвердити розрахунками), та/або свідчать про те, що юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність, не зможе здійснювати таку діяльність відповідно до вимог законодавства України»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Національний банк України має право відмовити у видачі банківської ліцензії юридичній особі, яка має намір здійснювати банківську діяльність, у разі невиконання її засновником (засновниками) та/або власниками істотної участі вимог частини десятої статті 17 цього Закону»;

13) у статті 23:

частину першу викласти в такій редакції:

«Банк має право відкидати відокремлені підрозділи (філії, відділення, представництва тощо) на території України»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Банк зобов'язаний забезпечити відповідність діяльності відокремленого підрозділу вимогам законів України та нормативно-правових актів Національного банку України».

У зв'язку з цим частини другу — дев'яту вважати відповідно частинами третьою — десятою;

частини третю, четверту і шосту викласти в такій редакції:

«Банк зобов'язаний повідомити Національний банк України про відкриття відокремленого підрозділу та про зміни в діяльності відокремленого підрозділу банку у визначених Національним банком України випадках.

Національний банк України включає відомості про відокремлені підрозділи банку та про зміни в їх діяльності до Державного реєстру банків на підставі повідомлення банку»;

«Вимоги до повідомлення банку про відкриття відокремленого підрозділу та про зміни в діяльності відокремленого підрозділу, порядок включення відомостей про відокремлені підрозділи банку та зміни в їх діяльності до Державного реєстру банків визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України»;

частини восьму — десяту виключити;

14) у статті 24:

пункти 2 і 3 частини другої викласти в такій редакції:

«2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації в цілому відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідованій основі;

3) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень щодо такої філії іноземного банку»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Акредитація філії іноземного банку здійснюється шляхом внесення до Державного реєстру банків запису про право філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності»;

пункт 5 частини шостої викласти в такій редакції:

«5) відомості, що доводять відповідність керівника і головного бухгалтера, головного ризик-менеджера, головного комп'ютерного менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії іноземного банку вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації, встановленим Національним банком України»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«Національний банк України має право відмовити в акредитації філії іноземного банку з таких підстав:

1) подано неповний пакет документів та/або подані документи не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно-правових актів Національного банку України та/або містять недостовірну інформацію;

2) банківське обладнання, комп'ютерна техніка, інформаційні системи та інші інформаційні ресурси, приміщення філії не відповідають установленим Національним банком України вимогам;

3) відсутні організаційна структура та/або спеціалісти, необхідні для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг відповідно до встановлених Національним банком України вимог;

4) кандидатури керівника та/або головного бухгалтера, та/або головного ризик-менеджера, та/або головного комп'ютерного менеджера, та/або керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно-правових актів Національного банку України щодо професійної придатності та ділової репутації»;

5) структура управління, у тому числі організаційна, та здійснення операційної діяльності іноземного банку та/або банківської групи, до складу якої він входить, може мати негативні наслідки для клієнтів філії та/або може перешкоджати ефективному здійсненню нагляду Національним банком України;

6) ділова репутація та/або фінансовий стан іноземного банку, та/або ділова репутація та/або фінансовий/майновий стан власників істотної участі в іноземному банку не відповідають вимогам, установленим Національним банком України;

7) структура власності іноземного банку не відповідає вимогам щодо прозорості, установленим Національним банком України;

8) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, містить положення, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень щодо такої філії іноземного банку;

9) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації не відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду»;

15) частину третю статті 25 викласти в такій редакції:

«Національний банк України має право відмовити банку в наданні дозволу на створення дочірнього банку, філії чи представництва банку на території іншої держави:

1) у разі невиконання банком вимог нормативно-правових актів Національного банку України, установлених для створення дочірніх банків, філій чи представництв банків на території України;

2) якщо банківський нагляд у цій державі, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації, не відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду;

3) якщо законодавство цієї держави, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, містить положення, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень щодо філії, представництва чи дочірнього банку»;

16) частину другу статті 26 викласти в такій редакції:

«Реорганізація може здійснюватися шляхом злиття, приєднання, поділу, виділу, перетворення»;

17) частини другу і п'яту статті 27 викласти в такій редакції:

«Реорганізація за рішенням власників банку здійснюється згідно із законодавством України, за умови надання попереднього дозволу Національного банку України на реорганізацію банку та затвердження Національним банком України плану реорганізації банку»;

«Національний банк України не дає дозволу на реорганізацію банку у разі, якщо є достатні підстави вважати, що реорганізація загрожуватиме інтересам вкладників та інших кредиторів і банк, створений у результаті реорганізації, та/або банк, який не припиняється як юридична особа у результаті приєднання до нього або виділу з нього, не відповідатимуть визначеним цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України вимогам щодо економічних нормативів діяльності, управління банком, а також вимогам, яким має відповідати юридична особа для отримання банківської ліцензії»;

18) пункт 6 частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

«6) склад наглядової ради та правління банку після реорганізації»;

19) статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Структура регулятивного капіталу банку

Регулятивний капітал банку є сумою:

1) капіталу 1 рівня, який складається з основного капіталу 1 рівня та додаткового капіталу 1 рівня, складового якого є, зокрема, інструмент з умовами списання/конверсії;

2) капіталу 2 рівня.

Національний банк України визначає:

1) порядок розрахунку основного капіталу 1 рівня, додаткового капіталу 1 рівня, капіталу 2 рівня, їх складові та вирахування;

2) вимоги до складових основного капіталу 1 рівня, додаткового капіталу 1 рівня, капіталу 2 рівня, у тому числі до джерел їх формування;

3) вимоги щодо мінімального розміру регулятивного капіталу.

Інструмент з умовами списання/конверсії є капітальним інструментом банку, зобов'язання за яким є безстроковими та у разі настання події, визначеної у договорі/проспекті емісії, припиняються (повністю чи частково) шляхом списання або обміну на прості акції додаткової емісії банку. Зобов'язання щодо сплати процентів/доходу за інструментом з умовами списання/конверсії припиняються відповідно до умов, визначених у договорі/проспекті емісії. Інструмент з умовами списання/конверсії включається до додаткового капіталу 1 рівня, за умови відповідності вимогам Національного банку України, погашення інструменту здійснюється після отримання відповідного дозволу Національного банку України»;

20) частини другу - четверту статті 32 викласти в такій редакції:

«Формування та збільшення статутного капіталу банку здійснюються за рахунок грошових внесків, крім випадків, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, Законом України «Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» та Законом України «Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків» протягом строку їх дії. Грошові внески для формування та збільшення статутного капіталу банку резиденти України здійснюють у гривні, а нерезиденти — в іноземній вільно конвертованій валюті або у гривні. Наявність збитків у банку не є перешкодою для збільшення статутного капіталу банку.

Статутний капітал банку не повинен формуватися з невідтверджених джерел, а також за рахунок коштів, використання яких для формування статутного капіталу заборонено законом.

Юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність, до видачі їй банківської ліцензії має право витратити кошти, що вносяться засновником (засновниками) для формування її статутного капіталу, виключно з метою підготовки до здійснення нею банківської діяльності»;

21) статтю 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 33. Акції банку та паї банку

Банки здійснюють емісію власних акцій відповідно до законодавства України про господарські товариства та цінні папери з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Банк не має права придбавати власні акції (паї), якщо це може призвести до порушення банком вимог щодо достатності капіталу, передбачених частиною першою статті 35 цього Закону.

Банк, що має намір придбати власні акції (паї) у розмірі менше 3 відсотків статутного капіталу, зобов'язаний письмово повідомити про це Національний банк України за 15 календарних днів до вчинення правочину.

Національний банк України має право заборонити банку придбання власних акцій (паїв), якщо це може призвести до погіршення фінансового стану банку.

Банк має право придбати власні акції (паї) у розмірі, що дорівнює або перевищує 3 відсотки статутного капіталу, з урахуванням розміру власних акцій (паїв), що знаходяться у власності банку, за умови погодження Національним банком України такого придбання згідно з установленими ним вимогами та порядком.

Правочин з придбання власних акцій (паїв), вчинений банком без погодження Національного банку України або супереч його заборони, є нікчемним. Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином, депозитарні установи, які обслуговують рахунки в цінних паперах сторін за таким правочином, та Центральний депозитарій цінних паперів про нікчемність такого правочину, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня після дня, коли йому стало відомо про вчинення такого правочину.

Банк здійснює емісію власних акцій у порядку, встановленому законодавством про ринки капіталу та організовані товарні ринки. Банку дозволяється виступати посередником щодо купівлі-продажу власних акцій або паїв»;

22) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Істотна участь та структура власності банку

Особа, яка має намір набуття істотної участі у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50 та 75 і більше відсотками статутного капіталу банку чи правом голосу за акціями (палями) у статутному капіталі банку та/або незалежно від формального володіння справляти значний вплив на управління або діяльність банку, зобов'язана повідомити про свої наміри цей банк і Національний банк України з одночасним поданням до Національного банку України повного пакета документів, визначених цим Законом і нормативно-правовими актами Національного банку України, для погодження набуття або збільшення істотної участі у банку.

Набуття або збільшення істотної участі у банку без погодження Національного банку України не допускається, крім випадків, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, у яких допускається наступне погодження фактично набуття або збільшеної істотної участі у банку.

У визначених Національним банком України випадках особа зобов'язана звернутися до Національного банку України за погодженням набуття або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення у строки та порядку, встановлені Національним банком України. Національний банк України до прийняття відповідного рішення має право тимчасово заборонити використання такої особи права голосу щодо відповідних акцій (паїв) банку у визначеному статтею 73 цього Закону порядку.

У разі якщо зазначений у частинах першій і третій цієї статті банк має ліцензію на провадження професійної діяльності на ринках капіталу, Національний банк України інформує Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про осіб, які мають намір набуття або збільшити істотну участь у такому банку або звернутися до Національного банку України за погодженням набуття або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення.

Особа, яка має намір передати істотну участь у банку будь-якій іншій особі або зменшити таку участь настільки, що її частка у статутному капіталі банку або право голосу виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, або передати контроль над банком іншій особі, зобов'язана повідомити про свої наміри цей банк та Національний банк України в установленому ним порядку.

Національний банк України має право заборонити власнику істотної участі у банку на строк до шести місяців відчувувати акції (паї) банку, що йому належать, та/або частку у статутному капіталі (пакет акцій) юридичної особи, через яку така особа володіє істотною участю у банку, якщо до банку застосовано захід впливу у вигляді віднесення банку до категорії проблемних або обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій, у тому числі операцій із пов'язаних з банком осіб.

Структура власності банку повинна відповідати вимогам Національного банку України щодо прозорості. Банк зобов'язаний щороку подавати до Національного банку України відомості про свою структуру власності, а також повідомляти Національний банк України про всі зміни структури власності банку в порядку та строки, установлені Національним банком України. Власники істотної участі у банку та ключові учасники у структурі власності банку зобов'язані протягом 10 робочих днів з дня настання відповідних змін надавати банку інформацію та документи, необхідні для формування відомостей про структуру власності банку.

Банк зобов'язаний повідомляти Національний банк України про факти набуття або збільшення істотної участі у цьому банку, а також про факти зменшення істотної участі особи в цьому банку настільки, що розмір участі такої особи у цьому банку виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, протягом трьох робочих днів з дня, коли йому стало про це відомо.

Банк зобов'язаний оприлюднювати інформацію про структуру своєї власності та всі зміни у структурі власності в обсязі та порядку, визначених Національним банком України.

Власник істотної участі в банку зобов'язаний повідомляти Національний банк України про всі зміни в інформації, яку він надає згідно з цим Законом, в обсязі та порядку, встановлених Національним банком України.

Національний банк України має право у визначеному ним порядку встановлювати наявність значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, у тому числі банку, та визнавати особу власником істотної участі в банку. Ознаки наявності значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, у тому числі банку, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

У разі виявлення невідповідності ділової репутації та/або фінансового/майнового стану власника істотної участі у банку вимогам цього Закону або нормативно-правових актів Національного банку України та/або якщо у Національного банку України є підстави вважати, що володіння такою особою істотною участю у банку може створити суттєві загрози належному управлінню банком, інтересам вкладників та інших кредиторів банку чи негативно вплинути на його фінансовий стан, Національний банк України має право тимчасово заборонити такому власнику істотної участі у банку використання права голосу. Національний банк України розміщує відповідне рішення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня після його прийняття.

Набуття істотної участі у банку не повинно здійснюватися за рахунок невідтверджених джерел, а також за рахунок коштів або майна, використання яких для формування статутного капіталу заборонено законом»;

23) доповнити статтями 34¹ та 34² такого змісту:

«Стаття 34¹. Порядок погодження набуття або збільшення істотної участі в банку

Особа, яка має намір набуття істотну участь у банку або збільшити її з перевищенням граничних значень, визначених частиною першою статті 34 цього Закону (далі — заявник), подає до Національного банку України:

1) повідомлення про намір набуття або збільшення істотної участі у банку;

2) документи та відомості, визначені Національним банком України, необхідні для ідентифікації:

заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку;

всіх юридичних осіб, у яких заявник та особи, які здійснюватимуть володіння істотною участю у банку, є власниками істотної участі та/або керівниками;

асоційованих осіб кожної фізичної особи, яка володітиме істотною участю в банку;

3) документи та відомості, визначені Національним банком України, для оцінки відповідності ділової репутації заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку, установленим Національним банком України вимогам;

4) документи, визначені Національним банком України, що підтверджують відповідність фінансового/майнового стану заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль за істотною участю у банку, у тому числі про наявність власних коштів для набуття або збільшення істотної участі у банку та джерела їх походження, установленим Національним банком України вимогам;

5) схематичне зображення структури власності банку з урахуванням набуття або збільшення істотної участі у банку;

6) висновок (попередній висновок) Антимонопольного комітету України стосовно концентрації та/або дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законодавством України;

7) копію договору або іншого документа (його проекту), на підставі якого набуватиметься або збільшуватиметься істотна участь у банку;

8) бізнес-план банку на три роки, складений відповідно до встановлених Національним банком України вимог (подається, якщо внаслідок набуття або збільшення істотної участі особа самостійно або спільно з іншими особами набуває контроль над банком).

Іноземна юридична особа, яка має намір набуття або збільшити істотну участь у банку, додатково подає до Національного банку України такі документи:

1) копія рішення уповноваженого органу управління іноземної юридичної особи про участь у банку в Україні;

2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством цієї держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове заповнення іноземної юридичної особи про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

Фізична особа — іноземець, яка має намір набуття або збільшити істотну участь у банку, додатково подає до Національного банку України письмовий дозвіл на участь у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством цієї держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове заповнення про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

Особі, якій мають намір набуття або збільшити істотну участь у банку, зобов'язані надати Національному банку України документи, визначені нормативно-правовими актами Національного банку України, що підтверджують відповідність свого фінансового/майнового стану та ділової репутації встановленим Національним банком України вимогам.

Національний банк України погоджує набуття або збільшення істотної участі іноземною юридичною особою та фізичною особою — іноземцем за таких умов:

1) держава, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, на належному рівні забезпечує виконання міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, що набуває або збільшує істотну участь, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації в цілому відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідованій основі;

3) законодавство держави, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень.

Національний банк України розглядає документи, подані для погодження набуття або збільшення істотної участі у банку, та приймає рішення за результатами такого розгляду протягом двох місяців з дня отримання повного пакета відповідних документів у визначеному Національним банком України порядку (крім випадків розгляду пакетів документів, поданих стратегічними інвесторами, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону України «Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава»). Вимоги до оформлення документів, що подаються до Національного банку України, визначаються Національним банком України. Національний банк України за результатами розгляду документів приймає рішення про погодження чи про заборону набуття або збільшення істотної участі у банку.

Для погодження набуття або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення особа подає до Національного банку України документи, визначені цією статтею. Національний банк України за результатами розгляду таких документів приймає рішення про погодження чи про відмову у погодженні набуття/збільшеної істотної участі у банку.

Національний банк України має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь у банку або відмовити в погодженні набуття/збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення, у разі якщо:

1) особою подано неповний пакет документів, документи містять недостовірну інформацію або не відповідають вимогам законів України та/або нормативно-правових актів Національного банку України, не розкрито Національному банку України (приховано від Національного банку України) інформацію, що має істотне значення для вирішення питання про погодження набуття або збільшення істотної участі у банку;

2) ділова репутація особи, а для юридичної особи — також членів її виконавчого органу та/або наглядової ради, хоча б одного з власників істотної участі в юридичній особі та/або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль за істотною участю у банку, не відповідає вимогам, установленим Національним банком України;

3) фінансовий стан юридичної особи та/або майновий стан фізичної особи або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку, не відповідає вимогам, установленим Національним банком України;

4) особа не має достатньо власних коштів для набуття або збільшення істотної участі у банку або не підтвердила відповідність джерел походження таких коштів вимогам, установленим Національним банком України;

5) набуття або збільшення особою істотної участі у банку загрожуватиме інтересам вкладників та інших кредиторів банку або суперечитиме антимонопольному законодавству України, або може призвести до погіршення фінансового стану банку;

6) структура власності юридичної особи та/або структура власності банку після набуття або збільшення істотної участі не відповідає/не відповідатиме вимогам щодо прозорості, установленим Національним банком України;

7) набуття або збільшення особою істотної участі в банку може негативно вплинути на забезпечення належного управління банком;

8) набуття або збільшення особою істотної участі у банку може перешкоджати здійсненню Національним банком України ефективного банківського нагляду;

9) не виконана хоча б одна з умов, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення, повідомляє заявника в письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з дотриманням вимог законодавства України) про рішення, прийняте за результатами розгляду пакета документів, та надає (надсилає) копію такого рішення. У рішенні про заборону набуття або збільшення істотної участі, а також у рішенні про відмову у погодженні набуття/збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення зазначаються підстави прийняття такого рішення.

У разі якщо Національний банк України не повідомив заявника про заборону набувати або збільшувати істотну участь у банку або про відмову у погодженні набуття/збільшеної істотної участі в банку у строк, визначений цією статтею, таке набуття або збільшення вважатиметься погодженим.

Особа, якій Національний банк України погодив набуття або збільшення істотної участі у банку, має право на реалізацію свого наміру протягом шести місяців з дня отримання погодження. Цей строк може бути продовжений Національним банком України за обґрунтованим клопотанням такої особи, але не більше ніж на шість місяців. У разі спливу строку для реалізації наміру щодо набуття або збільшення істотної участі у банку особа зобов'язана повторно погодити таке набуття або збільшення у порядку, встановленому цією статтею.

Особа зобов'язана повідомити банк про погодження Національним банком України набуття або збільшення істотної участі у ньому та надати банку інформацію про свою структуру власності та розмір істотної участі у банку.

Національний банк України має право скасувати рішення про погодження набуття або збільшення істотної участі та вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку, у разі якщо виявлено, що документи, подані для такого погодження, містять недосто-

ДОКУМЕНТИ

вірну інформацію, яка вплинула або могла вплинути на прийняття Національним банком України рішення про погодження набуття або збільшення істотної участі у банку.

Національний банк України розміщує інформацію про прийняті рішення про погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі у банках, про погодження набутої/збільшеної істотної участі або про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі у банках на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня з дня їх прийняття.

Стаття 34². Наслідки порушення порядку набуття або збільшення істотної участі у банку

Правочин, внаслідок вчинення якого особа набула або збільшила істотну участь у банку без погодження Національного банку України, у тому числі всупереч забороні Національного банку України, крім випадків, у яких допускається наступне погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі згідно з частиною другою статті 34 цього Закону, є нікчемним. Національний банк України письмово інформує банк, сторони за таким правомочним, депозитарні установи, які обслуговують рахунки в цінних паперах сторін за таким правомочним, та Центральний депозитарій цінних паперів про нікчемність такого правомочня, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про вчинення такого правомочня.

У разі якщо особа не звернулася до Національного банку України за погодженням фактично набутої або збільшеної істотної участі у банку у випадках та строки, визначені Національним банком України, або Національний банк України відмовив такій особі в погодженні набутої або збільшеної істотної участі в банку, Національний банк України має право тимчасово заборонити такому власнику істотної участі використання права голосу та/або вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку.

Правочин, вчинений особою за наявності заборони Національного банку України відчужувати акції (паї) банку, що належать такій особі, та/або частку у статутному капіталі (пакет акцій) юридичній особі, через яку така особа володіє істотною участю у банку, є нікчемним. Національний банк України письмово інформує банк, сторони за таким правомочним, депозитарні установи, які обслуговують рахунки в цінних паперах сторін за таким правомочним, та Центральний депозитарій цінних паперів про нікчемність такого правомочня, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про вчинення такого правомочня»;

24) статтю 35 викласти в такій редакції:

«Стаття 35. Достатність капіталу та леверидж

Банк та кожний власник істотної участі зобов'язані на постійній основі підтримувати рівень капіталу банку, достатній для одночасного дотримання:

1) мінімальних значень нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу, встановлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу, встановлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) комбінованого буфера капіталу;

4) рівня достатності внутрішнього капіталу.

Національний банк України визначає:

1) складові та порядок розрахунку нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу;

2) складові сукупної експозиції під ризиком та порядок їх розрахунку;

3) вимоги щодо оцінки банком достатності внутрішнього капіталу.

Національний банк України має право встановлювати коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Банк зобов'язаний на постійній основі дотримуватися значення коефіцієнта левериджу, встановленого Національним банком України.

Банку забороняється виплачувати дивіденди, розподіляти прибуток у будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведуть до недотримання рівня капіталу, необхідного для забезпечення вимог, встановлених цією статтею»;

25) доповнити статтею 35¹ такого змісту:

«Стаття 35¹. Буфери капіталу. Комбінований буфер капіталу

Національний банк України встановлює для банків вимоги щодо формування, значень та порядку розрахунку таких буферів капіталу: буфера консервації; контрициклічного буфера; буфера системної важливості — для системно важливих банків.

Національний банк України також має право встановлювати для банків вимоги щодо формування, значень та порядку розрахунку буфера системного ризику.

Банки зобов'язані дотримуватися вимог щодо буферів капіталу, встановлених Національним банком України.

Національний банк України встановлює вимоги щодо дотримання банками комбінованого буфера капіталу та визначає порядок його розрахунку.

Національний банк України повідомляє банки про встановлення вимог щодо формування буферів капіталу та їх значень у встановленому ним порядку»;

26) доповнити статтею 35² такого змісту:

«Стаття 35². Достатність ліквідності

Банк зобов'язаний на постійній основі підтримувати рівень ліквідності, достатній для забезпечення своєчасного та повного виконання своїх зобов'язань у разі настання строку їх погашення і одночасного дотримання:

1) мінімальних значень нормативів ліквідності, встановлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативів ліквідності, встановлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) рівня достатності внутрішньої ліквідності.

Національний банк України визначає вимоги щодо оцінки банком достатності внутрішньої ліквідності»;

27) частину четверту статті 36 викласти в такій редакції:

«Банки зобов'язані формувати інші фонди відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України»;

28) у статті 37:

частини четверту і п'яту виключити;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Члени ради та правління банку несуть відповідальність за діяльність банку у межах своєї компетенції»;

після частини шостої доповнити шістьма новими частинами такого змісту:

«Рада банку та правління банку повинні мати колективну придатність, яка відповідає розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, а також враховує особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Національний банк України у встановленому ним порядку визначає наявність у ради банку та правління банку колективної придатності та здійснює оцінку забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, а також особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк. Критерії оцінки колективної придатності ради банку та правління банку та забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку визначаються Національним банком України.

Національний банк України має право надати загальним збором учасників банку та/або раді банку письмові рекомендації щодо підвищення радою банку та/або правлінням банку ефективності управління та контролю за діяльністю банку, якщо за результатами проведеної оцінки Національний банк України має підстави вважати, що в межах повноважень зазначених органів не забезпечується ефективне управління та контроль за діяльністю банку.

Загальні збори учасників банку та/або рада банку зобов'язані протягом двох місяців з дня отримання від Національного банку України письмових рекомендацій щодо підвищення радою банку та/або правлінням банку ефективності управління та контролю за діяльністю банку повідомити Національний банк України про заходи, яких вжито або буде вжито для виконання наданих рекомендацій.

Національний банк України має право вимагати зміни персонального складу ради банку та/або правління банку, якщо встановить, що колективна придатність ради банку та/або правління банку не відповідає критеріям, визначеним Національним банком України, або якщо загальними зборами учасників банку та/або радою банку не вжито заходів для вдосконалення діяльності ради банку та/або правління банку з метою забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку.

Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів для зміни персонального складу ради банку та/або правління банку».

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною тринадцятою;

частину тринадцяту виключити;

29) статтю 38 викласти у такій редакції:

«Стаття 38. Загальні збори учасників банку

До виключної компетенції загальних зборів учасників банку належить вирішення питань, віднесених законом до виключної компетенції загальних зборів акціонерів акціонерного товариства. Крім зазначених питань, до компетенції загальних зборів учасників банку статутном банком можуть бути віднесені також інші питання, крім тих, які законом або статутом віднесені до виключної компетенції ради банку.

У разі якщо рада банку не сформована у складі, мінімально необхідному відповідно до законодавства України, правління банку має право прийняти рішення про винесення на розгляд загальних зборів акціонерів банку будь-якого питання, яке законом або статутом віднесене до виключної компетенції ради банку. Загальні збори акціонерів банку мають право розглянути таке питання та прийняти рішення щодо нього.

Національний банк України має право вимагати позачергового скликання загальних зборів учасників банку, а також винесення питання на розгляд вищого органу державного банку.

Рішення загальних зборів учасників банку/рішення єдиного учасника банку не має юридичної сили, якщо воно прийнято:

1) з використанням права голосу особами, яким Національний банк України тимчасово заборонив використання права голосу на загальних зборах учасників банку та/або висунув вимогу про відчуження акцій (паїв) банку;

2) з використанням права голосу за акціями, набутими внаслідок вчинення правомочня, який є нікчемним»;

30) статтю 39 викласти в такій редакції:

«Стаття 39. Рада банку

Членами ради банку можуть бути незалежні члени ради банку (далі — незалежні директори), учасники банку та представники учасників банку. Обрання членів ради банку здійснюється в порядку кумулятивного голосування, крім банку з одним акціонером.

Кількісний склад ради банку визначається статутом банку, але не може становити менше п'яти осіб.

Члени ради банку не можуть входити до складу правління банку, а також обіймати інші посади в цьому банку на умовах трудового договору (контракту) або надавати послуги цьому банку відповідно до цивільно-правового договору.

Член ради банку не може бути керівником, посадовою особою та/або членом ради банку чи іншого органу управління іншого банку, зареєстрованого в Україні, крім випадків, передбачених законодавством України.

Рада банку не менш як на одну третину має складатися з незалежних директорів, при цьому кількість незалежних директорів не може становити менше трьох осіб.

Незалежні директори повинні відповідати вимогам, встановленим законом щодо незалежності членів наглядової ради акціонерного товариства. Національний банк України має право визначати додаткові вимоги до незалежних директорів банків. Банк зобов'язаний забезпечувати контроль за відповідністю незалежних директорів вимогам цього Закону та інших законів України, а також нормативно-правових актів Національного банку України, а в разі виявлення невідповідності — забезпечити заміну таких незалежних директорів.

До виключної компетенції ради банку належать такі функції:

1) затвердження та контроль за реалізацією стратегії банку, бізнес-плану, планів підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, відновлення діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, забезпечення безперервної діяльності банку;

2) забезпечення організації ефективного корпоративного управління відповідно до принципів (кодексу) корпоративного управління, затверджених загальними зборами учасників банку;

3) затвердження та контроль за виконанням бюджету банку, у тому числі фінансування підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту;

4) затвердження та контроль за реалізацією стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку;

5) забезпечення функціонування та контроль за ефективністю комплексної та адекватної системи внутрішнього контролю банку, у тому числі системи управління ризиками, внутрішнього аудиту;

6) затвердження та контроль за дотриманням стратегій і політик управління ризиками, декларації схильності до ризиків, переліку лімітів (обмежень) щодо ризиків банку;

7) затвердження та контроль за дотриманням кодексу поведінки (етики), політики запобігання, виявлення та управління конфліктами інтересів у банку;

8) запровадження та контроль за функціонуванням механізму конфіденційного повідомлення про неприйнятну поведінку у банку та реагування на такі повідомлення;

9) визначення джерел капіталізації та іншого фінансування банку;

10) визначення кредитної політики банку;

11) затвердження організаційної структури банку, а також структури підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту;

12) затвердження внутрішніх положень про правління банку, про комітети ради банку, про структурні підрозділи з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, про інші структурні підрозділи, підпорядковані безпосередньо раді банку, які повинні включати, зокрема, порядок звітування перед радою банку;

13) призначення та припинення повноважень голови та членів правління банку, призначення та звільнення головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту;

14) здійснення контролю за діяльністю правління банку, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту та внесення рекомендацій щодо її вдосконалення;

15) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності правління банку загалом та кожного члена правління банку зокрема, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, оцінки відповідності членів правління банку, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам, оцінки відповідності колективної придатності правління банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів в удосконалення механізмів діяльності правління банку та підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту за результатами такої оцінки;

16) визначення порядку роботи та планів роботи підрозділу внутрішнього аудиту;

17) визначення аудиторської фірми для проведення зовнішнього аудиту, у тому числі для проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності, затвердження умов договору, що укладається з аудиторською фірмою, встановлення розміру оплати послуг;

18) розгляд висновку зовнішнього аудиту банку та підготовка рекомендацій загальним зборам учасників банку для прийняття рішення щодо висновку зовнішнього аудиту;

19) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України та іншими органами державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку, підрозділом внутрішнього аудиту та аудиторською фірмою за результатами проведення зовнішнього аудиту;

20) прийняття рішення щодо створення, реорганізації та ліквідації юридичних осіб, утворення філій і представництв банку на території інших держав, затвердження їх статутів і положень, а також щодо участі банку в юридичних особах, що становить 10 і більше відсотків їх статутного капіталу;

21) затвердження умов трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами правління банку, керівником та працівниками підрозділу внутрішнього аудиту, головним ризик-менеджером, головним комплаєнс-менеджером, встановлення розміру їхньої винагороди;

22) контроль за своєчасністю надання (опублікування) банком достовірної інформації щодо його діяльності відповідно до законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України;

23) затвердження та контроль за дотриманням порядку здійснення операцій із пов'язаними з банком особами, який, зокрема, має містити вимоги щодо виявлення та контролю за операціями із пов'язаними з банком особами;

24) визначення політики винагород в банку відповідно до вимог, встановлених Національним банком України, здійснення контролю за її реалізацією;

25) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності ради банку загалом та кожного члена ради банку зокрема, комітетів ради банку, оцінки відповідності колективної придатності ради банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів для вдосконалення механізмів діяльності ради банку за результатами такої оцінки;

26) здійснення інших повноважень, віднесених до компетенції наглядової ради Законом України «Про акціонерні товариства» та статутом банку.

Голова та члени ради банку під час виконання своїх функціональних обов'язків мають право ознайомлюватися з документами та інформацією з питань діяльності банку, включаючи всі підрозділи банку незалежно від країни їх місцезнаходження, та афілійованих осіб банку, право доступу до системи автоматизації банківських операцій та право отримувати інформацію від керівників і працівників банку з питань, що виникають під час виконання ними функціональних обов'язків.

Рада системно важливого банку зобов'язана утворити такі постійно діючі комітети:

комітет з питань аудиту (аудиторський комітет);

комітет з управління ризиками;

комітет з питань винагород.

Головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками та комітету з питань винагород системно важливого банку призначається незалежний директор.

Рада системно важливого банку має право утворювати й інші комітети.

Рада банку, що не визначений Національним банком України системно важливим, має право утворювати постійні чи тимчасові комітети. До складу комітету з питань

аудиту (аудиторського комітету), комітету з питань винагород (у разі їх утворення) має входити хоча б один незалежний директор. Головою комітету з управління ризиками (у разі його утворення) призначається незалежний директор.

Голова ради банку не може бути головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками.

Рада банку зобов'язана у визначеному нею порядку вживати заходів для запобігання виникненню конфліктів інтересів у банку та сприяти їх врегулюванню.

Рада банку зобов'язана забезпечувати підтримання дієвих відносин з Національним банком України.

Національний банк України має право вимагати припинення повноважень члена ради банку, якщо він неналежним чином виконує свої функції.

Національний банк України має право вимагати позачергового скликання засідання ради банку.

Банк зобов'язаний щороку, не пізніше 30 квітня, та на вимогу Національного банку України надавати Національному банку України в межах його повноважень щодо здійснення банківського нагляду інформацію про питання, що розглядалися на засіданні (засіданнях) ради банку, у тому числі щодо стану реалізації стратегії, бізнес-плану, планів підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку, та прийняті щодо них рішення, а також список членів ради банку, присутніх на засіданні (засіданнях) ради банку.

Статутом банку до виключної компетенції ради банку можуть бути віднесені й інші питання»;

31) статтю 40 доповнити частинами шостою — дев'ятою такого змісту:

«Правління банку зобов'язане утворити такі постійно діючі комітети:

1) кредитний комітет;

2) комітет з питань управління активами та пасивами.

Правління банку має право утворювати й інші комітети.

Одна й та сама особа не може одночасно виконувати функції голови кредитного комітету та головного ризик-менеджера або головного комплаєнс-менеджера.

Правління банку зобов'язане інформувати раду банку про виявлені в діяльності банку порушення законодавства, внутрішніх положень банку (якщо такі порушення належать до визначеної законом компетенції ради банку) та про рівень ризиків, що виникають під час діяльності банку, несвоєчасне або неналежне виконання пов'язаними з банком особами зобов'язань перед банком»;

32) у статті 42:

частини першу, другу, восьму, дев'яту, одинадцяту, тринадцяту, чотирнадцяту та п'ятнадцяту викласти у такій редакції:

«Керівниками банку є голова, його заступники та члени ради банку, голова, його заступники та члени правління банку, головний бухгалтер банку.

Керівники банку повинні відповідати кваліфікаційним вимогам. Кваліфікаційними вимогами є вимоги щодо ділової репутації та професійної придатності, щодо керівників державного банку — також вимоги, визначені статтею 7 цього Закону, а щодо незалежного директора банку — також вимоги щодо незалежності»;

«Не менше половини членів ради банку, включаючи голову ради банку, повинні мати досвід роботи у банківському банку та/або фінансовому секторі не менше трьох років.

Головний бухгалтер банку та його заступники повинні мати досвід роботи за фахом у банківському та/або фінансовому секторі у сукупності не менше п'яти років — для головного бухгалтера, двох років — для заступників головного бухгалтера»;

«Національний банк України у встановленому ним порядку погоджує на посади керівників банку (кандидатури на посади керівників банку). Національний банк України відмовляє у погодженні керівника банку (кандидатури на посаду керівника банку), якщо він не відповідає або не доведе Національному банку України свою відповідність кваліфікаційним вимогам»;

«Банк зобов'язаний подати до Національного банку України документи для погодження керівників банку не пізніше одного місяця з дня їх призначення (обрання) на посади. Банк має право звернутися до Національного банку України для попереднього погодження кандидатів на посади керівників банку до їх призначення (обрання) на посади.

Керівники банку протягом усього часу обіймання відповідних посад повинні відповідати кваліфікаційним вимогам. Банк повинен самостійно перевіряти відповідність керівників банку кваліфікаційним вимогам та забезпечувати контроль такої відповідності на постійній основі.

Національний банк України має право вимагати припинення повноважень будь-якого з керівників банку, якщо він не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або якщо керівник банку не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення вимог законодавства, виявленого під час здійснення банківського нагляду у порядку, визначеному цим Законом. Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів для припинення повноважень такого керівника банку, а також обрання/призначення іншої особи на відповідну посаду, якщо це вимагається законодавством України»;

після частини п'ятнадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Керівник банку, стосовно якого Національний банк України висунув вимогу про припинення повноважень у зв'язку з відмовою у його погодженні, зобов'язаний утриматися від вчинення дій, прийняття рішень та прийняття виконання покладених на нього посадових обов'язків з моменту отримання банком відповідної письмової вимоги Національного банку України».

У зв'язку з цим частини шістнадцяту — дев'ятнадцяту вважати відповідно частинами сімнадцятою — двадцятою;

частину сімнадцяту викласти в такій редакції:

«Голові, членам правління банку та головному бухгалтеру банку забороняється займати посади в інших юридичних особах (крім контролера банку, юридичних осіб, які мають спільного з банком контролера, банківських спілок та асоціацій)»;

доповнити частинами двадцяті першою і двадцять другою такого змісту:

«Керівники банку зобов'язані запобігати виникненню конфліктів інтересів у банку та сприяти їх врегулюванню. Керівники банку зобов'язані утримуватися від вчинення дій та/або прийняття рішень, якщо це може призвести до виникнення конфлікту інтересів та/або перешкоджати належному виконанню такими особами своїх посадових обов'язків в інтересах банку.

Керівники банку зобов'язані відмовитися від участі у прийнятті рішень, якщо конфлікт інтересів не дає їм змоги повною мірою виконувати свої обов'язки в інтересах банку, його вкладників та учасників. У таких випадках керівник банку, який є членом колегіального органу, не має права голосу під час прийняття таким органом рішення та не враховується під час визначення кворуму відповідного колегіального органу»;

33) статтю 44 викласти в такій редакції:

«Стаття 44. Внутрішній контроль та управління ризиками

Банк створює комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит, згідно з вимогами, встановленими Національним банком України.

Система внутрішнього контролю банку має забезпечувати:

1) досягнення банком довгострокових цілей, зокрема прибутковості його діяльності;

2) здійснення банківської діяльності з урахуванням ризиків;

3) відповідність діяльності банку законодавству України та внутрішньобанківським документам;

4) достовірність фінансової, управлінської, статистичної звітності банку;

5) чіткий розподіл обов'язків, функцій та повноважень між радою банку та правлінням банку, а також між підрозділами банку.

Внутрішній контроль банку здійснюється його підрозділами на трьох рівнях: бізнес-підрозділи та підрозділи підтримки діяльності банку — перший рівень; підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) — другий рівень; підрозділ внутрішнього аудиту — третій рівень.

Система управління ризиками банку має забезпечувати виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та пом'якшення всіх суттєвих ризиків у діяльності банку з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Банк впроваджує адекватні та ефективні процеси для оцінки та підтримання на постійній основі достатності внутрішнього капіталу та достатності внутрішньої ліквідності.

Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України на постійній основі здійснювати оцінку достатності внутрішнього капіталу та достатності внутрішньої ліквідності для покриття всіх суттєвих ризиків банку. Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України розробляти та подавати до Національного банку України плани підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, забезпечення безперервної діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, відновлення діяльності банку.

Банк утворює постійно діючі підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) і забезпечує незалежне, об'єктивне та ефективне виконання цими підрозділами своїх обов'язків.

Підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) діють на підставі положень, що затверджуються радою банку, і підпорядковуються головному ризик-менеджеру та головному комплаєнс-менеджеру відповідно. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер підпорядковуються раді банку та звітують перед нею.

Кваліфікаційні вимоги до професійної придатності та ділової репутації головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера встановлюються Національ-

ДОКУМЕНТИ

«4) товарні форвардні контракти (договори) щодо оптових енергетичних продуктів з фізичною поставкою, торгівля якими здійснюється на майданчиках/ринках, інших, ніж БТМ та регульований ринок»;

5) частину тринадцятої статті 33 виключити;

6) у статті 34:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Деривативні контракти укладаються на організованих ринках капіталу, передбачених пунктами 2, 5 і 7 частини першої статті 49 цього Закону, та на організованих товарних ринках, передбачених статтею 3 Закону України «Про товарні біржі», а також поза ними, при цьому:

1) деривативні контракти, які є фінансовими інструментами, укладаються на організованих ринках капіталу та поза ними;

2) деривативні контракти, які не є фінансовими інструментами, укладаються на організованих товарних ринках та поза ними»;

абзац перший частини сьомої викласти в такій редакції:

«7. У разі укладення, зміни чи припинення деривативного контракту поза організованим ринком та в інших випадках, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а щодо деривативних контрактів грошового ринку — за погодженням з Національним банком України, інформація про деривативний контракт подається до торгового репозиторію»;

7) у статті 36:

абзац другий частини шостої викласти в такій редакції:

«У разі укладення, зміни чи припинення договору про заміну сторони інформація про такий договір подається до торгового репозиторію у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а щодо деривативних контрактів грошового ринку — за погодженням з Національним банком України»;

абзац перший частини дванадцятої викласти в такій редакції:

«12. Деривативні контракти, які є фінансовими інструментами, та правочини щодо фінансових інструментів повинні вчинятися за участю або посередництвом інвестиційної фірми, крім випадків»;

абзац перший частини тринадцятої викласти в такій редакції:

«13. Деривативні контракти, які є фінансовими інструментами, та правочини щодо фінансових інструментів, вчинені без участі (посередництва) інвестиційної фірми, крім випадків, передбачених частиною дванадцятою цієї статті, є нікчемними»;

8) у статті 41:

пункт 4 частини першої викласти в такій редакції:

«4) подання провадження професійним учасником ринків капіталу клірингової діяльності з визначення зобов'язань з діяльністю з організації торгівлі продукцією та/або діяльністю з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах»;

абзаци перший і другий частини третьої викласти в такій редакції:

«3. Професійна діяльність на організованих товарних ринках — це діяльність акціонерних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю або товариств з додатковою відповідальністю з надання послуг з організації торгівлі продукцією та/або організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах.

На організованих товарних ринках здійснюється професійна діяльність з організації торгівлі продукцією на товарних біржах, професійна діяльність з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах»;

9) частину третю статті 45 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Кошти та/або інші активи, що належать клієнтам та передаються інвестиційній фірмі у процесі провадження нею професійної діяльності на ринках капіталу для здійснення/забезпечення розрахунків, не є доходами такої інвестиційної фірми».

У зв'язку з цим абзаци другий — четвертий вважати відповідно абзацами третім — п'ятим;

10) абзаци перший, п'ятий і восьмий частини другої статті 51 викласти в такій редакції:

«2. Діяльність з організації торгівлі на регульованих ринках може здійснюватися виключно оператором регульованого ринку в порядку, встановленому цим Законом, Законом України «Про товарні біржі» та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

«2) оператор регульованого ринку, що отримав відповідну ліцензію на провадження виду діяльності з організації торгівлі фінансовими інструментами, передбаченого пунктами 4 та/або 5 частини першої статті 49 цього Закону, або ліцензію на провадження виду діяльності, передбаченого частиною третьої статті 3 Закону України «Про товарні біржі»;

«2) оператор регульованого ринку, що отримав відповідну ліцензію на провадження виду діяльності з організації торгівлі фінансовими інструментами, передбаченого пунктами 6 та/або 7 частини першої статті 49 цього Закону, або ліцензію на провадження виду діяльності, передбаченого частиною третьою статті 3 Закону України «Про товарні біржі»;

11) частину другу статті 63 викласти в такій редакції:

«2. Порядок здійснення клірингу за договорами щодо фінансових інструментів та за деривативними контрактами, а також порядок контролю за провадженням клірингової діяльності встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

12) пункт 2 частини першої статті 72 викласти в такій редакції:

«2) юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на ринках капіталу та організованих товарних ринках, не відповідає вимогам закону та ліцензійним умовам та/або вимогам до провадження певного виду професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках, встановленим законодавством»;

13) пункт 17 частини першої статті 73 викласти в такій редакції:

«17) щодо професійного учасника ринків капіталу та організованих товарних ринків встановлено наявність контролерів, які є юридичними особами — резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

14) пункти 1 і 5 частини вісімнадцятої статті 74 викласти в такій редакції:

«1) є юридичною особою — резидентом держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

«5) особа підконтрольна особам, зазначеним у пунктах 1—4 цієї частини, або має таких осіб серед власників істотної часті»;

15) частину другу статті 107 викласти в такій редакції:

«2. Вимоги цього розділу не застосовуються до емісії державних облігацій України, казначейських зобов'язань та державних деривативів»;

16) пункт 5 частини другої статті 118 викласти в такій редакції:

«5) забезпечувати перерахування на рахунок Центрального депозитарію цінних паперів, відкритий у Національному банку України, коштів, отриманих у процесі стягнення заборгованості з емітента облігацій та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, або в процедурі їх банкрутства або ліквідації, якщо такі кошти виплачуються в національній валюті, або на рахунки, відкриті Центральним депозитарієм цінних паперів в інших банках, у тому числі іноземних, що відповідають критеріям, встановленим Національним банком України, якщо такі кошти виплачуються в іноземній валюті, з метою подальшого перерахування таких коштів згідно з вимогами законодавства»;

17) частину першу статті 122 викласти в такій редакції:

«1. Будь-які кошти, які підлягають виплаті за участю адміністратора у процесі стягнення заборгованості з емітента облігацій (крім іпотечних облігацій, якщо перспективом (рішенням про емісію) та/або договором про управління іпотечним покриттям не передбачений інший порядок виплати) та/або особи, яка надає забезпечення за облігаціями, або в процедурі їх банкрутства чи припинення, зараховуються на рахунок Центрального депозитарію цінних паперів, відкритий у Національному банку України, якщо такі кошти виплачуються в національній валюті, або на рахунки, відкриті Центральним депозитарієм цінних паперів в інших банках, у тому числі іноземних, що відповідають критеріям, встановленим Національним банком України, якщо такі кошти виплачуються в іноземній валюті»;

18) розділ XIII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 15' такого змісту:

«15'. Деривативи (деривативні контракти), укладені до дати набрання чинності цим Законом, зберігають свою дію і знаходяться в цивільному обігу до дати їх виконання (дати їх припинення) відповідно до умов таких контрактів. Всі права та зобов'язання сторін таких деривативних контрактів вважаються чинними до моменту їх виконання (припинення)».

18. У Законі України «Про товарні біржі» від 19 червня 2020 року № 738-IX:

1) у статті 1:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. До правовідносин щодо створення та функціонування товарних бірж застосовуються положення статей 71—76, 131—137 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» та інші його положення, що прямо передбачають його поширення на товарні біржі»;

частину четверту виключити;

2) у частині першій статті 2:

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) організація торгівлі продукцією на товарних біржах (організація біржової торгівлі) — діяльність товарної біржі із створення та функціонування електронної торгової системи, яка

у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку забезпечує централізоване укладання та/або вчинення правочинів щодо деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами, та/або централізоване виконання деривативних контрактів, які не є фінансовими інструментами, згідно з недискреційними правилами, встановленими товарною біржою та зареєстрованими у встановленому цим Законом порядку»;

3) частини першу — третю статті 3 викласти в такій редакції:

«1. Товарна біржа є юридичною особою, що функціонує у формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю та провадить професійну діяльність з організації торгівлі продукцією на товарних біржах, професійну діяльність з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, а також інші види діяльності, передбачені цим Законом.

Виключно на товарній біржі укладаються біржові договори на умовах спот — договори, умови яких передбачають, що фактичне постачання біржового товару заплановано здійснюється в межах найбільшого з таких проміжків часу:

двох робочих днів;

проміжку часу, визначеного звичаєм ділового обороту, зафіксованим правилами товарної біржі.

2. Юридична особа набуває статусу товарної біржі з дня отримання ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в порядку, передбаченому статтями 71 і 72 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

Юридична особа, яка отримала ліцензію на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензію на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, є професійним учасником організованих товарних ринків.

Товарна біржа починає функціонувати після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку правил товарної біржі відповідно до статті 9 цього Закону.

3. Товарна біржа, крім ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарній біржі, ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, має право у порядку, встановленому Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», отримати ліцензію (ліцензії) на провадження на ринках капіталу таких видів діяльності:

1) клірингова діяльність з визначення зобов'язань;

2) діяльність з організації укладання деривативних контрактів на регульованому ринку деривативних контрактів;

3) діяльність з організації укладання деривативних контрактів на БТМ деривативних контрактів;

4) діяльність з організації укладання деривативних фінансових інструментів на ОТМ деривативних контрактів»;

4) частини другу і третю статті 7 викласти в такій редакції:

«2. Розмір початкового капіталу товарної біржі повинен відповідати вимогам щодо його розрахунку, встановленим статтею 70 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», та вимогам щодо його розміру, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, та його мінімальний розмір не може бути меншим ніж 20 мільйонів гривень.

3. Особа, яка має намір набути статусу товарної біржі, а також товарна біржа протягом всього періоду своєї діяльності повинні відповідати ліцензійним умовам провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензійним умовам провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, а саме: організаційним та операційним вимогам, вимогам до розміру статутного і власного капіталу, порядку його визначення, ліквідності, кваліфікаційним вимогам до фахівців товарних бірж, вимогам до технічного та програмного забезпечення, вимогам щодо джерел походження коштів, за рахунок яких формується статутний капітал товарної біржі, іншим вимогам і показниками, що обмежують ризики діяльності товарної біржі, які встановлені цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

5) у статті 9:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Правила товарної біржі після отримання товарною біржою ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах затверджуються уповноваженим органом (посадовою особою) товарної біржі, а також центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у відповідній сфері (у разі якщо така вимога встановлена їх нормативно-правовими актами), та реєструються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

пункт 6 частини четвертої викласти в такій редакції:

«6) порядок взаємодії з особою, яка провадить клірингову діяльність з визначення зобов'язань, або з центральним контрагентом за правочинами щодо біржових товарів, крім випадків провадження клірингової діяльності товарною біржою самостійно відповідно до ліцензії, передбаченої пунктом 1 частини третьої статті 3 цього Закону»;

6) пункт 6 частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

«6) виконувати інші обов'язки, пов'язані із здійсненням діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах»;

7) пункт 3 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» викласти в такій редакції:

«3. 1 липня 2021 року товарні біржі мають право провадити свою діяльність виключно за умови отримання ліцензії на провадження професійної діяльності на організованих товарних ринках — діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензії на провадження професійної діяльності на організованих товарних ринках — діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах.

Установити, що тимчасово, на період з 1 липня 2021 року по 31 грудня 2022 року, товарні біржі, які отримали ліцензію на провадження професійної діяльності на організованих товарних ринках — діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах, мають право провадити діяльність з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах, за умови реєстрації правил товарної біржі (в частині організації торгівлі деривативними контрактами, які не є фінансовими інструментами) в установленому законодавством порядку в Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пункту 1, абзаців дванадцятого і тринадцятого (щодо визначення терміна «регулятивний капітал», двадцять першого і двадцять другого (щодо визначення терміна «норматив достатності (адекватності) регулятивного капіталу банку»), тридцятого (щодо визначення терміна «достатність внутрішнього капіталу») і тридцять першого (щодо визначення терміна «достатність внутрішньої ліквідності») підпункту 2, підпунктів 4, 19, 21, 24, абзаців шостого і сьомого підпункту 26, підпунктів 30, 33, абзаців другого і третього підпункту 59, абзаців другого і третього підпункту 60 пункту 7 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три роки з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;

положень статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо надання банками інформації центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про виявлення фактів володіння фізичними та юридичними особами — резидентами України часткою в іноземній юридичній особі відповідно до статті 39⁹ Податкового кодексу України, які набирають чинності з 1 січня 2022 року;

положень статті 69 Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо встановлення Національним банком України додаткових вимог до консолідованої, субконсолідованої та статистичної звітності банківських груп, які набирають чинності через один рік з дня опублікування цього Закону.

2. Внести до Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30 із наступними змінами) такі зміни:

1) текст статті 9 викласти в такій редакції:

«Банківський нагляд на консолідованій основі — це нагляд, що здійснюється Національним банком України за банківською групою з метою забезпечення стабільності банківської системи та обмеження ризиків, на які наражається банк внаслідок участі в банківській групі, шляхом регулювання, моніторингу та контролю ризиків банківської групи у визначеному Національним банком України порядку.

Національний банк України з метою здійснення нагляду на консолідованій основі має право визначати в межах банківської групи підгрупи, що складаються з прийнятних з двох учасників банківської групи, та здійснювати за ними нагляд на субконсолідованій основі.

Критерії визначення таких підгруп встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Банківська група, підгрупи банківської групи, учасники банківської групи зобов'язані дотримуватися вимог, встановлених Національним банком України відповідно до цього Закону.

Національний банк України має право визначати умови, за яких на учасника банківської групи не поширюються вимоги, установлені Національним банком України відповідно до цього Закону, у тому числі щодо врахування звітності учасників банківської групи під час складання консолідованої/субконсолідованої звітності, розрахунку нормативів банківської групи/підгрупи банківської групи, враховуючи, зокрема, розмір активів учасників банківської групи, співвідношення їхніх активів до консолідованих активів банківської групи, характер їхньої діяльності та взаємовідносин з іншими учасниками банківської групи.

Національний банк України має право встановлювати вимоги до банківської групи та/або підгруп банківської групи на консолідованій та субконсолідованій основі щодо:

1) організації ефективної системи корпоративного управління;

2) організації комплексної, адекватної та ефективної системи внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит»;

3) наявності облікових процедур, інформаційних систем, необхідних для забезпечення виконання вимог на консолідованій основі;

4) складання та порядку подання консолідованої та субконсолідованої звітності;

5) достатності регулятивного капіталу;

6) економічних нормативів;

7) лімітів та обмежень стосовно певних видів діяльності, у тому числі щодо діяльності на території інших держав»;

8) порядку подання необхідної звітності та інформації;

9) розроблення планів забезпечення безперервної діяльності, фінансування в кризових ситуаціях, відновлення діяльності.

Національний банк України має право встановлювати для банківської групи та/або підгруп банківської групи коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Юридична або фізична особа, яка має намір стати контролером банківської групи, через визначену нею уповноважену особу зобов'язана повідомити про це Національний банк України та надати Національному банку України відомості про таку банківську групу, у тому числі структуру власності банківської групи та види діяльності її учасників, у порядку, встановленому Національним банком України.

У разі виявлення банківської групи, яка не ідентифікована контролером банківської групи або яка ідентифікована ним не в повному складі, Національний банк України у визначеному ним порядку ідентифікує таку банківську групу та приймає рішення про визнання банківської групи або про визнання зміни структури власності банківської групи.

Національний банк України має право вимагати від контролера банку, банківської групи, учасників банківської групи, інших юридичних та фізичних осіб подання інформації та копій документів, необхідних для ідентифікації банківської групи. Контролер банку, банківської групи, учасники банківської групи, інші юридичні та фізичні особи зобов'язані надати Національному банку України на його письмову вимогу та у встановлений ним строк відповідну інформацію та копії документів.

Небанківські фінансові установи, які є учасниками банківської групи, підлягають нагляду з боку Національного банку України в межах нагляду на консолідованій та субконсолідованій основі відповідно до цього Закону.

Керівник банківської холдингової компанії, його заступники, члени виконавчого органу, члени наглядової ради, головний бухгалтер повинні відповідати вимогам до керівників банків, встановленим цим Законом.

Банківська група зобов'язана визначити серед учасників банківської групи відповідальну особу банківської групи — банк, спроможний забезпечити виконання вимог, встановлених Національним банком України до банківської групи, та погодити її з Національним банком України. У банківській групі, до складу якої входить материнський банк, відповідальною особою є цей материнський банк.

Погодження Національним банком України відповідальної особи банківської групи здійснюється у порядку, визначеному Національним банком України.

До погодження Національним банком України відповідальної особи банківської групи або в разі, якщо за висновком Національного банку України відповідальна особа, визначена банківською групою, не спроможна забезпечити виконання функцій відповідальної особи, відповідальною особою є банк — учасник банківської групи з найбільшим значенням активів за останній звітний період (квартал).

Учасник банківської групи не пізніше 10 робочих днів після зміни своєї структури власності та/або видів діяльності зобов'язаний повідомити про це відповідальну особу банківської групи.

Відповідальна особа банківської групи зобов'язана повідомити Національний банк України про зміну структури власності банківської групи та/або видів діяльності її учасників не пізніше 30 календарних днів після настання таких змін.

Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи інформацію щодо учасників банківської групи, необхідну для здійснення банківського нагляду на консолідованій основі. Відповідальна особа банківської групи зобов'язана надавати Національному банку України на його вимогу та у встановлений ним строк відповідну інформацію.

Відповідальна особа банківської групи зобов'язана забезпечити дотримання банківською групою та підгрупами банківської групи вимог, встановлених Національним банком України відповідно до цього Закону.

Відповідальна особа банківської групи складає консолідовану/субконсолідовану звітність на основі звітності учасників банківської групи/підгруп банківської групи у порядку, визначеному Національним банком України.

Учасники банківської групи зобов'язані подавати відповідальній особі банківської групи звітні, інформацію та документи, необхідні для підготовки консолідованих звітів, та забезпечувати виконання вимог щодо нагляду на консолідованій основі.

Загальна сума прямої та/або опосередкованої участі учасників банківської групи у статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою, не повинна перевищувати 15 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Загальна сума прямої та/або опосередкованої участі учасників банківської групи у статутному капіталі всіх юридичних осіб, які не є фінансовими установами, не повинна перевищувати 60 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Національний банк України за результатами оцінки банківської групи, проведеної ним під час нагляду на консолідованій основі в порядку та спосіб, визначені Національним банком України, має право:

1) встановлювати підвищені вимоги щодо достатності капіталу та підвищені значення економічних нормативів;

2) вимагати від відповідальної особи банківської групи, її керівників, контролера банківської групи життя заходів, спрямованих на усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно-правових актів Національного банку України, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків банківської групи та/або підгруп банківської групи, поліпшення якості корпоративного управління, системи внутрішнього контролю, у тому числі системи управління ризиками.

Національний банк України здійснює контроль за операціями між учасниками банківської групи, а також за операціями між учасниками банківської групи та пов'язаними з ними особами.

Відповідальна особа банківської групи зобов'язана забезпечити проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи аудиторською фірмою та подати результати такої перевірки до Національного банку України в установленому ним порядку. Вимоги щодо проведення щорічної аудиторської перевірки учасниками банківської групи визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи розширення предмета аудиторської перевірки в порядку та обсягах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Відповідальна особа банківської групи має право укладати договори на проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи з однією аудиторською фірмою не більше ніж сім років поспіль.

Аудиторська фірма (аудитор), що здійснює аудиторську перевірку річної фінансової звітності учасника банківської групи, річної консолідованої фінансової звітності банківської групи та/або надає інші аудиторські послуги, зобов'язана (зобов'язаний) письмово повідомити Національний банк України про виявлені під час проведення аудиторської перевірки та/або надання інших аудиторських послуг порушення банківського законодавства, а також про будь-які події чи факти, які можуть становити суттєву загрозу безпеці та надійності учасника банківської групи або всієї банківської групи, про сумніви щодо їх можливості продовжувати діяльність на безперервній основі не пізніше наступного дня після їх виявлення.

Аудиторська фірма (аудитор) на вимогу Національного банку України зобов'язана (зобов'язаний) надати Національному банку України робочі документи з питань аудиту річної фінансової звітності учасника банківської групи, річної консолідованої фінансової звітності банківської групи»;

2) статтю 30 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Національний банк України має право встановлювати вимоги до джерел формування складових регулятивного капіталу».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

3) статтю 35 викласти в такій редакції:

«Стаття 35. Достатність капіталу та леверидж

Банк та кожний власник істотної участі зобов'язані на постійній основі підтримувати рівень капіталу, достатній для одночасного дотримання:

1) нормативних значень нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності основного капіталу, встановлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності основного капіталу, встановлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) комбінованого буфера капіталу.

Національний банк України, враховуючи потреби забезпечення стабільності банківської системи та загальноприйняті в міжнародній практиці принципи і стандарти, визначає мінімальний розмір регулятивного капіталу банку, мінімальне значення та порядок обчислення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу, нормативу достатності основного капіталу.

Національний банк України має право встановлювати коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Банк зобов'язаний на постійній основі дотримуватися встановленого Національним банком України коефіцієнта левериджу.

Банку забороняється виплачувати дивіденди, розподіляти прибуток у будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведуть до недотримання рівня капіталу, необхідного для забезпечення вимог, встановлених цією статтею»;

4) у статті 39:

ДОКУМЕНТИ

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Член ради банку не може бути керівником, посадовою особою та/або членом ради банку чи іншого органу управління іншого банку, зареєстрованого в Україні, крім випадків, передбачених законодавством України».

У зв'язку з цим частини четверту — чотирнадцяту вважати відповідно частинами п'ятою — п'ятнадцятою;

частини п'яту — сьому викласти в такій редакції:

«Рада банку не менш як на одну третину має складатися з незалежних директорів, при цьому кількість незалежних директорів не може становити менше трьох осіб. Незалежні директори повинні відповідати вимогам, установленим законом щодо незалежності членів наглядової ради акціонерного товариства. Національний банк України має право визначати додаткові вимоги до незалежних директорів банків. Банк зобов'язаний забезпечувати контроль за відповідністю незалежних директорів вимогам цього Закону та інших законів України, а також нормативно-правових актів Національного банку України, а в разі виявлення невідповідності — забезпечити заміну таких незалежних директорів.

До виключної компетенції ради банку належать такі функції:

- 1) затвердження та контроль за реалізацією стратегії банку, бізнес-плану, планів відновлення діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, забезпечення безперервної діяльності банку;
- 2) забезпечення організації ефективного корпоративного управління відповідно до принципів (кодексу) корпоративного управління, затверджених загальними зборами учасників банку;
- 3) затвердження та контроль за виконанням бюджету банку, у тому числі фінансування підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту;
- 4) затвердження та контроль за реалізацією стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку;
- 5) забезпечення функціонування та контроль за ефективністю комплексної та адекватної системи внутрішнього контролю банку, у тому числі системи управління ризиками, внутрішнього аудиту;
- 6) затвердження та контроль за дотриманням стратегій і політик управління ризиками, декларації схильності до ризиків, переліку лімітів (обмежень) щодо ризиків банку;
- 7) затвердження та контроль за дотриманням кодексу поведінки (етики), політики запобігання, виявлення та управління конфліктами інтересів у банку;
- 8) запровадження та контроль за функціонуванням механізму конфіденційного повідомлення про неприйнятну поведінку у банку та реагування на такі повідомлення;
- 9) визначення джерел капіталізації та іншого фінансування банку;
- 10) визначення кредитної політики банку;
- 11) затвердження організаційної структури банку, а також структури підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту;
- 12) затвердження внутрішніх положень про правління банку, про комітети ради банку, про структурні підрозділи з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, про інші структурні підрозділи, підпорядковані безпосередньо раді банку, які, зокрема, повинні включати порядок звітування перед радою банку;
- 13) призначення та припинення повноважень голови та членів правління банку, призначення та звільнення головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту;
- 14) здійснення контролю за діяльністю правління банку, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту та внутрішнього аудиту та внесення рекомендацій щодо її вдосконалення;
- 15) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності правління банку загалом та кожного члена правління банку зокрема, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, оцінки відповідності членів правління банку, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам, оцінки відповідності колективної придатності правління банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності правління банку та підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту за результатами такої оцінки;
- 16) визначення порядку роботи та планів роботи підрозділу внутрішнього аудиту;
- 17) визначення аудиторської фірми для проведення зовнішнього аудиту, у тому числі для проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності, затвердження умов договору, що укладається з аудиторською фірмою, встановлення розміру оплати послуг;
- 18) розгляд висновку зовнішнього аудиту банку та підготовка рекомендацій загальним зборам учасників банку для прийняття рішення щодо висновку зовнішнього аудиту;
- 19) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України та іншими органами державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку, підрозділом внутрішнього аудиту та аудиторською фірмою за результатами проведення зовнішнього аудиту;
- 20) прийняття рішень щодо створення, реорганізації та ліквідації юридичних осіб, утворення філій і представництв банку на території інших держав, затвердження їх статутів і положень, а також щодо участі банку в юридичних особах, що становить 10 і більше відсотків їх статутного капіталу;
- 21) затвердження умов трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами правління банку, керівником та працівниками підрозділу внутрішнього аудиту, головним ризик-менеджером, головним комплаєнс-менеджером, встановлення розміру їхньої винагороди;
- 22) контроль за своєчасністю надання (опублікування) банком достовірної інформації щодо його діяльності відповідно до законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України;
- 23) затвердження та контроль за дотриманням порядку здійснення операцій із пов'язаними з банком особами, який, зокрема, має містити вимоги щодо виявлення та контролю за операціями із пов'язаними з банком особами;
- 24) визначення політики винагороди в банку відповідно до вимог встановлених Національним банком України, а також здійснення контролю за її реалізацією;
- 25) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності ради банку загалом та кожного члена ради банку зокрема, комітетів ради банку, оцінки відповідності колективної придатності ради банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності ради банку за результатами такої оцінки;
- 26) здійснення інших повноважень, віднесених до компетенції наглядової ради Законом України «Про акціонерні товариства» або статутом банку»;

після частини сьомої доповнити шістьма новими частинами такого змісту:

«Голова та члени ради банку під час виконання ними своїх функціональних обов'язків мають право ознайомлюватися з документами та інформацією з питань діяльності банку, включаючи всі підрозділи банку незалежно від країни їх місцезнаходження, та афілійованих осіб банку, право доступу до системи автоматизації банківських операцій та право отримувати інформацію від керівників і працівників банку з питань, що виникають у зв'язку з виконанням ними функціональних обов'язків.

Рада системно важливого банку зобов'язана утворити такі постійні діючі комітети:

- комітет з питань аудиту (аудиторський комітет);
- комітет з управління ризиками;
- комітет з питань винагород.

Головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками та комітету з питань винагород системно важливого банку призначається незалежний директор.

Рада системно важливого банку має право утворювати й інші комітети.

Рада банку, що не визначений Національним банком України системно важливим, має право утворювати постійні чи тимчасові комітети. До складу комітету з питань аудиту (аудиторського комітету) та комітету з питань винагород (у разі їх утворення) має входити хоча б один незалежний директор. Головою комітету з управління ризиками (у разі його утворення) призначається незалежний директор.

Голова ради банку не може бути головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками».

У зв'язку з цим частини восьму — п'ятнадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою — двадцять першою;

частину чотирнадцяту викласти в такій редакції:

«Рада банку зобов'язана у визначеному нею порядку вживати заходів для запобігання виникненню конфліктів інтересів у банку та сприяти їх врегулюванню»;

частину п'ятнадцяту виключити;

частину дев'ятнадцяту викласти в такій редакції:

«Банк зобов'язаний щороку, не пізніше 30 квітня, та на вимогу Національного банку України надавати Національному банку України в межах його повноважень щодо здійснення банківського нагляду інформацію про питання, що розглядалися на засіданні (засіданнях) ради банку, у тому числі щодо стану реалізації стратегії, бізнес-плану, стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку, та прийняті щодо них рішення, а також список членів ради банку, присутніх на засіданні (засіданнях) ради банку»;

частину двадцять першу виключити;

5) статтю 44 викласти в такій редакції:

«Стаття 44. Внутрішній контроль та управління ризиками

Банк створює комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит, згідно з вимогами, установленими Національним банком України.

Система внутрішнього контролю банку має забезпечувати:

- 1) досягнення банком довгострокових цілей, зокрема прибутковості його діяльності;
- 2) здійснення банківської діяльності з урахуванням ризиків;
- 3) відповідність діяльності банку законодавству України та внутрішньобанківським документам;
- 4) достовірність фінансової, управлінської, статистичної звітності банку;
- 5) чіткий розподіл обов'язків, функцій та повноважень між радою банку та правлінням банку, а також між підрозділами банку.

Внутрішній контроль банку здійснюється його підрозділами на трьох рівнях: бізнес-підрозділи та підрозділи підтримки діяльності банку — перший рівень; підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) — другий рівень; підрозділ внутрішнього аудиту — третій рівень.

Система управління ризиками банку має забезпечувати виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та пом'якшення всіх суттєвих ризиків у діяльності банку з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України розробляти та подавати до Національного банку України плани забезпечення безперервної діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, відновлення діяльності банку.

Банк утворює постійно діючі підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) і забезпечує незалежне, об'єктивне та ефективне виконання цими підрозділами своїх обов'язків.

Підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) діють на підставі положень, що затверджуються радою банку, і підпорядковуються головному ризик-менеджеру та головному комплаєнс-менеджеру відповідно. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер підпорядковуються раді банку та звітують перед нею.

Кваліфікаційні вимоги до професійної придатності та ділової репутації головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера встановлюються Національним банком України. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер вступають на посаду після їх погодження Національним банком України.

Банк має право покласти на головного комплаєнс-менеджера функції відповідального працівника банку за проведення фінансового моніторингу.

Національний банк України має право вимагати заміни головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера, якщо їх професійна придатність та/або ділова репутація не відповідають встановленим Національним банком України кваліфікаційним вимогам. Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів для заміни відповідної особи.

Банк зобов'язаний погоджувати з Національним банком України рішення про звільнення головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера, крім випадків звільнення таких осіб за власним бажанням, за згодою сторін або у зв'язку із закінченням строку трудового договору (контракту)».

3. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
4. Банкам протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свою діяльність та документи у відповідність із вимогами цього Закону.
5. Системно важливим банкам протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом забезпечити виконання вимог частини десятої статті 39 Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо призначення головами комітетів наглядової ради банку незалежних членів такої наглядової ради.
6. Банківська ліцензія у паперовій формі, що була видана до набрання чинності цим Законом, після набрання чинності цим Законом не використовується банком/філією іноземного банку для підтвердження права на здійснення банківської діяльності.
7. Установити, що положення статті 64' Закону України «Про Національний банк України» щодо правового захисту поширюються на членів Правління Національного банку України, інших службовців Національного банку України, членів Ради Національного банку України та залучених експертів, які були звільнені з посади в Національному банку України або припинили повноваження члена Ради Національного банку України, або припинили цивільно-правові відносини з Національним банком України після дня набрання чинності цим Законом.
8. Установити, що положення статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо визначення пов'язаними з банком осіб, через яких проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у частині першій статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», застосовуються після дня набрання чинності цим Законом.
9. Кабінету Міністрів України: забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
10. Рекомендувати Національному банку України: забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.
11. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб: забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 червня 2021 року
№ 1587-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 18 серпня 2021 р. № 866
Київ

Про внесення зміни в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2021 р. № 736

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2021 р. № 736 «Деякі питання закупівлі товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення підготовки та проведення заходів з відзначення 30-ї річниці незалежності України» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 58, ст. 3616), доповнивши його такою позицією:

«Державне підприємство «Мультимедійна платформа іномовлення України».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 серпня 2021 р. № 903-р
Київ

Про визначення кількості заступників Голови Державного космічного агентства України

Визначити, що Голова Державного космічного агентства України може мати трьох заступників, у тому числі одного першого та заступника з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації (CDTO).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 серпня 2021 р. № 904-р
Київ

Про погодження перетворення державного підприємства «Науково-виробниче об'єднання «Павлоградський хімічний завод» в акціонерне товариство

Погодитися з пропозицією Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості щодо перетворення державного підприємства «Науково-виробниче об'єднання

«Павлоградський хімічний завод» (код згідно з ЄДРПОУ 14310112) в акціонерне товариство, 100 відсотків акцій якого належать державі.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 серпня 2021 р. № 905-р
Київ

Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету для відшкодування витрат, пов'язаних із здійсненням невідкладної евакуації громадян України та членів їх сімей із Сектору Газа

1. Виділити Міністерству закордонних справ 1 859,915 тис. гривень для відшкодування витрат, пов'язаних із здійсненням невідкладної евакуації громадян України та членів їх сімей із Сектору Газа.
2. Міністерству закордонних справ: затвердити в односторонній строк за погодженням з Міністерством економіки та Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, визначених у пункті 1 цього розпорядження; подати до 31 серпня 2021 р. Міністерству економіки, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ПОПОВИЧ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF POPOVYCH v. UKRAINE)

(заява № 44704/11)

Стислий виклад рішення від 22 квітня 2021 року

У квітні 2010 року Ніжинський міський районний суд обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, який згодом було продовжено до чотирьох місяців. Апеляційний суд Чернігівської області продовжив строк тримання його під вартою до шести місяців.

У жовтні цього ж року Деснянський районний суд міста Чернігова (далі - районний суд) отримав справу заявника з обвинувальним висновком.

13 жовтня 2010 року строк дії постанови про тримання заявника під вартою закінчився, однак він продовжував триматися під вартою.

19 жовтня 2010 року районний суд провів попереднє судове засідання та призначив справу заявника до судового розгляду на листопад 2010 року, а також залишив запобіжний захід у вигляді тримання його під вартою без змін.

Районний суд двічі відхиляв клопотання захисника заявника про негайне його звільнення 3-під варті у зв'язку із закінченням строку дії постанови про тримання заявника під вартою під час досудового розслідування, а також відсутністю у постанові суду першої інстанції підстав щодо подальшого тримання під вартою. Чернігівська обласна прокуратура також відмовила у задоволенні клопотання заявника про порушення кримінальної справи щодо слідчих у зв'язку з його незаконним триманням під вартою.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з незаконним та необґрунтованим триманням його під вартою після закінчення строку дії останньої постанови суду про продовження строку тримання його під вартою; посилаючись на статтю 13 Конвенції, заявник також скаржився, що він не мав ефективного засобу юридичного захисту для оскарження незаконності тримання його під вартою після закінчення строку дії останньої постанови суду про тримання його під вартою, винесеної на стадії досудового розслідування. Європейський суд вирішив розглянути цю частину скарги за пунктом 4 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника Європейський суд зауважив, що районний суд залишивши без змін запобіжний захід, обраний заявнику на стадії досудового розслідування, не встановивши строку подальшого тримання його під вартою та не навівши жодних причин такого рішення — залишив заявника у стані невизначеності щодо підстав тримання його під вартою після цієї дати. Європейський суд зазначив, що ненаведення судовими органами будь-яких підстав в їхніх рішеннях, якими санкціонується тримання під вартою протягом тривалого періоду часу, є несумісним з принципом захисту від свавілля та констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Щодо скарги заявника на відсутність можливості оскаржити незаконне тримання його під вартою Європейський суд зазначив, що під час періоду, на який скаржився заявник, він не зміг домогтися судового перегляду законності тримання його під вартою від закінчення розслідування і до проведення попереднього судового засідання, оскільки для розгляду будь-якого такого клопотання необхідно було чекати проведення попереднього судового засідання. Крім того, національні суди лише вказали на відсутність підстав для звільнення заявника 3-під варті, не навівши жодних додаткових пояснень та не розглянувши обставини конкретної ситуації заявника. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- « 1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції;
3. *Постановляє*, що було порушено пункт 4 статті 5 Конвенції;
4. *Постановляє*, що:
 - (a) упорядок трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:
 - (i) 5 900 (п'ять тисяч дев'ятосот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;
 - (ii) 250 (двісті п'ятдесят) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нарахуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
 5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

УТОЧНЕННЯ

У № 127 газети «Урядовий кур'єр» за 3 липня 2021 року було опубліковано Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 червня 2021 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)».

При підготовці до друку у пункті 1 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 червня 2021 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» було допущено помилку. Тому вказаний пункт рішення «1. Підтримати внесені Національним банком України пропозиції щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» слід читати:

«1. Підтримати внесені Службою безпеки України пропозиції щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)».

